Sri K. H. PATIL.—Sir, whenever call-attention notices or other notices are given, the Chair advises members to speak on the subject-matter of those notices on various Demands when they come before the House. We, however, find that the Government is not sane. It is therefore necessary for us to comment on all matters pertaining to our constituencies; otherwise we will be failing in our duty and we will be failing to do justice to our constituencies. I therefore request that the Chair may extend the time or impose some time limit and see that our legitimate request for time to speak on all the Demands should not be brushed aside.

Mr. SPEAKER.—Whatever arrangements have been made, have been made in accordance with perfect understanding. So, the question of extension of time does not arise. Sri Nanje Gowda.

† ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ (ಅರಕಲಗೂಡು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈ ದಿವಸದ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಏನಿದೆ ಇದನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿರಾಶೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಜಾ ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಗೆ, ತಮಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಉಚಿತ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನೋಭಾವ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ, ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿ ಅವರ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿ ಕೂರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವನೆ ಬೆಳೆಸಿದರೆ ನಾವು ರಚನಾತ್ಮಕವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಭಾರಿ ನಿರಾಶೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಸಹ ನಾನು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಹೋದಸಾರಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಆದಂತಹ ಕೆಲವು ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೆ. ಇದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಅಟಾನಮಸ್ ಬಾಡಿ ಇದರ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಆದರೂ ಕೂಡ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಏನಿದೆ ಅದರ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾನೂನನ್ನು ಮೀರಿ ಕಾನೂನಿನ ಪರಿಮಿತಿಯೊಳಗೆ ನಡೆಸಿದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ವಾನ ಆದಾಗ ನಾವು ಈ ಸಭೆಗೆ ಬಾಧ್ಯರಾಗಿರುವವರು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಏನೋ ತಪ್ಪು ಆಯಿತು ಎಂದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಂಕರೇಗೌಡರು ದುಡ್ಡು ಹೊಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಆಪಾದನೆಯಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಸೇರಿದಂತಹ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಒಂದು ಅನುಕಂಪ ಇರಬೇಕು, ಅನುಕಂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಿಜಾಂಶ ಏನಿದೆ, ಸತ್ಯಾಂಶ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪರಿಪಾಠವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೋದ ಸಾರಿ 4-5 ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಆದಂತಹ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಡೀಟೈಲಾಗಿ ಅವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಾರದು ಎಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಇವೊತ್ತು ಒಂದು ಕೇಸು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಆ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದಾಗ ನಾನು ವಾರ್ನಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಕಾನೂನು ಮೀರಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಡಿಗ್ರಿ ಆಗಿ, ಹೈಯರ್ ಕ್ವಾಲಿಫಿಕೇಷನ್, ಹೈಯ್ಯರ್, ಸ್ಯಾಲರಿ ಹೈಯರ್ ಸ್ಟೇಟಸ್ ಇದ್ದಂಥ ಪ್ರೊಫೆಸರನ್ನು ಓವರ್‌ಲುಕ್ ಮಾಡಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀ ಡಿಗ್ರಿ ಆದಂತಹ ಪ್ರೊಫೆಸರನ್ನು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಹಿಂದೆಯೇ ವಾರ್ನಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆತು ನಮ್ಮ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒಂದು ಮನೋಭಾವ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತಹ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಧ್ವಾನ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಇರ್ರೆಗ್ಯುಲಾರಿಟೀಸ್ ನಡೆದಿದ್ದರೆ 100ಕ್ಕೆ 100 ಜನ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. 100 ಕ್ಕೆ 10 ಜನ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಇನ್ನು 90 ಜನ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾರೋ 10 ಜನ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಇನ್ನು 90 ಜನ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 90 ಭಾಗ ಇರ್ರೆಗ್ಯುಲಾರಿಟೀಸ್ ಇದೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತು ಆದಾಗ ಇವರ ಮನೋಭಾವ ಯಾವರೀತಿ ಇದೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಘಟಿಕೋತ್ಸವದ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನೋ ಒಂದು ತಾತ್ಸಾರ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಅರ್ಥವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ದುಃಖಪಡುವಂಥಾದ್ದು ಏನೂ ನಡೆದಿಲ್ಲ, ದುಃಖಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಏನೋ ಒಂದು ತರಹ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಪ್ಪು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಿವಿಲೇಜ್ ಮೋಷನ್ ಕೂಡ ನಾನು ತರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಾನು ಆ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನೋ ಒಂದು ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಘಟಿಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತಹ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚ ತಟ್ಟುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಇಂಜಿನಿಯರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿದಂತಹ ಭಾಷಣದ ಕಾಫಿಯನ್ನುನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ದುಃಖಪಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಆ ವಿಶ್ವವಿದಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಘಟಿಕೋತ್ಸವದ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಗೆ 12½ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಹೆಮ್ಮೆಪಡತಕ್ಕ ವಿಷಯವೇ? ಒಂದು ಸ್ಕ್ವೇರ್ ಫುಟ್ ಕಾರ್ಪೆಟ್ಟಿಗೆ 2 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಹೆಮ್ಮೆಪಡತಕ್ಕ ವಿಷಯವೇ? ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಾರಿಗೆ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ 800 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ 800 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬಾಡಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಾದರೆ ಯಾರು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಇದನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾರಿ ಕಾನ್ವೊಕೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಡಿಗ್ರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ 500 ಜನ ಜಾಸ್ತಿ ಹೋದ ಸಾರಿ ಡಿಗ್ರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೋದ ಸಾರಿ 12,600 ಚಿಲ್ಲರೇ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ 500 ಜನ ಕಡಿಮೆ ಡಿಗ್ರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ 26,518 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಟೆಂಡರ್ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂಜನಿಯರ್ ಕೈವಾಡ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ದುಃಖ ಪಡಬೇಕೋ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಾರಿಗೆ 800 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಅದರಲ್ಲಿ ನಡೆದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಡ ಬೋರೇಗೌಡನ ಹಣವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಬಡಬೋರೇಗೌಡನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುಬಂದಿರತಕ್ಕ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಂಕರೇಗೌಡರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅನುಕಂಪವನ್ನು ತೋರಿಸದೆ ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ನಿರಾಶೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದು ದೇಶದ ಒಂದು ಗ್ರಹಚಾರ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಗ್ರಾಂಟ್ ಇನ್ ಏಯ್ಡ್ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಒಂದು ಏಕರೂಪವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಡೈರೆಕ್ಟರವರು ಒಂದು

(ಶ್ರೀ ಎಚ್ ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ)

ಹುಕುಂ ಅನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಪ್ರತಿ ಕ್ಲಾಸಿಗೂ 25 ಹುಡುಗರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾ ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಎಂದು ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು 15 ಹುಡುಗರು ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಆರ್ಡರ್ ಇತ್ತು. ಈಗ 25 ಜನ ಹುಡುಗರು ಇರಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅವರು ಹುಕುಂ ಹೊರಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಮಾಯಮಂತ್ರ ಮಾಡಿ 25 ಜನ ಹುಡುಗರನ್ನು ತಂದು ಕೂರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ?

3-00 P.M.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ದೊಡ್ಡಬೋರೇಗೌಡ (ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ).—ಈಗ ಎರಡು ತರಹ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳು ಇವೆ. ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಮತ್ತು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳು ಎಂಬುದಾಗಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ.—ಈಗ ಒಂದು ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ 25 ಜನ ಹುಡುಗರು ಇರಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಡರ್‌ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ, ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿರುವ ರುದ್ರಪಟ್ಟಣದ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ 16 ಹುಡುಗರು ಇದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಹುಕುಂ ಪ್ರಕಾರ ಉಳಿದ 9 ಜನ ಹುಡುಗರನ್ನು ಕುರಿ ಕಾಯುವವರನ್ನು ತಂದು ಕೂರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾಗಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹುಕುಂ ಹೊರಡಿಸುವುದರಿಂದ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ 25 ಜನ ಹುಡುಗರು ಬರದಿದ್ದರೆ ಆ ತರಗತಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಹುಕುಂ ಹೊರಡಿಸಿದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ 16 ಜನ ಹುಡುಗರು ಇದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು. ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನೇ ನಂಬಿ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿರುವವರು ಏನಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ತರಹದ ಹುಕುಂಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಡಿಫಿಕಲ್ಟೀಸ್ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಈ ಒಂದು ಹುಕುಂ ಪ್ರಕಾರ 130 ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅಂತಹ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೋದವರ್ಷ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ರೀತಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ''ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ಪರಿಣತರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಈಗ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರುದ್ಯೋಗ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದುದು'' ಎಂಬುದಾಗಿ. ಯಾವ ರೀತಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದುವರಿದು ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ''ಮುಂದೆ ಯಾವ ಯಾವ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ'' ...ಎಂಬುದಾಗಿ. ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಕಮಿಟಿಯವರು ಈ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಸಂತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಈಗ ಬಂದಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಬಗೆಹರಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿವರಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕು. ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ವಿವರವಾಗಿಯಾದರೂ ಸಹ ಈ ಸಭೆಗೆ ಹೇಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅವರು ಜಾಗ್ರತೆ ವರದಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಯ ತಲೆಯನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿ ಪಾಸಾಗಿ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ತಲೆತಿನ್ನುತ್ತಿದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅವರು ಏನು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಓದಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಊಟ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಅರಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಚೈತನ್ಯ ಇರಬೇಕೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಓದಿದ್ದು ಬುದ್ಧಿಗತವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಲಿಮಿಟೇಷನ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಕನ್ನಡ ಈ ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳು ಓದ ಬೇಕಾದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿ ಬೇಡ ಎಂದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರ ದ್ರೋಹಿ, ಹಿಂದಿ ಬೇಕು ಎಂದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮಿ ಎಂದು ಹೇಳುವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಈಗ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮಾತ ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆ ಹೊರೆಯಾಗುವುದು ಬೇಡ. ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದರಿಂದ ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾರಣ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕಲಿಸುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರ ವಿರೋಧಿ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೇರ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಉರ್ದುವನ್ನು ಸಹ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಅರಕಲಗೂಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ನಾಲ್ಕು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಾಲ್ಕಕ್ಕೂ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಊರಿನ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಉರ್ದು ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಕಳೆದ ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷದಿಂದ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷದಿಂದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ಹುಡುಗರು ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಫೋಟೋ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ದೊಡ್ಡಬೋರೇಗೌಡ.—ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ.—ಅಂದಮೇಲೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನಾದರೂ ಸಹ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡ ಬೇಕು ? ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡದ ಮೇಲೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನಾದರೂ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪರೀಕ್ಷೆಗಿಂತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಉರ್ದು ಪಂಡಿತರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಕಮಿಟಿ ಯವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಸಹ ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೇ ಇಲ್ಲದಮೇಲೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಸುತ್ತೀರಿ? ಈ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸುವುದನ್ನ ಮನ್ನಾ ಮಾಡಿ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ತರಗತಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಬಾಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೈಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಇದ್ದೇವೆ. ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಆಗಲಿ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಹೇಳುವ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎನ್. ವೀರಪ್ಪ ಗೌಡ (ಶೃಂಗೇರಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಭಾವಿಕ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಮಿತಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಫರ್ಲಾಂಗುಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಕೂಲುಗಳೂ ಇವೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೇ ಇಪ್ಪತ್ತು ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು ಆ ರೀತಿ ಯಾಗಿವೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೋ ಪರ್ಮಿಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳ ಮೂಲಕ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದರೂ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕ್ರಮತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದೆರೆಡ ಫರ್ಲಾಂಗು ದೂರದಲ್ಲೇ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಡಳಿತ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ವೀರಪ್ಪ ಗೌಡ)

ನಡೆಸತಕ್ಕವರು ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಶಾಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇದ್ದರೆ ಇಂತಹ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗೇನೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಸ್ಕೂಲುಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ತನಿಖೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ 15 ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಇರಬಹುದು. ನಾನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಮೀಟಿಂಗು ನಡೆಯುವಾಗ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಗುಬ್ಬಗೋಡು ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಟೀಚರುಗಳು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವತ್ತೋ ಒಂದು ದಿನ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಲು, ತಿಳಿಸಲು, ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದರೆ ಉಚಿತ. ಆದುದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಟೀಚರುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿಡಕೂಡದು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿ. ಇದೇನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಅವರ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇಡಬಾರದು. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗಾದರೂ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಚೆಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಡಿ.ಡಿ.ಪಿ.ಐ. ಇಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇದರ ಬದಲು ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಡಿ.ಇ.ಓ. ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ನೂರಾರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು 90 ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದು ಮೂರು ಜನ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳು ಇರಬೇಕು. ಒಬ್ಬರು ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕವಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡದೇ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾವು ಕೂಡ ಬೆಟರುಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಸರ್ಕಾರ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗೇನೋ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನೂ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಿಪೋರ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ 20 ರಿಂದ 30 ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳು ಇರುವಂತೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು ಇಲ್ಲವಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೆಟರುಮೆಂಟು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವೊತ್ತು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟು ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ.

ಇವೊತ್ತು ಡಿಪಾರ್ಟುಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮೇಷ್ಟರುಗಳು ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರು ಅವರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿರುವ ಟೀಚರುಗಳು ಯಾರೂ ಸರಿಯಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಸೈಡ್ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದೂ ಕೆಲವರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ

ಲೇಟ್ ಆಗಿ ಹೋದರೆ ಆಯಿತು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಶೃಂಗೇರಿಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಟೀಚರುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಟೀಚರುಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಊರುಗಳ ಹತ್ತಿರವೇ ಇಟ್ಟರೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲೇ ಆಸಕ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಗಳು ಇರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಟೀಚರುಗಳಿಗೆ ಮನೆಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೊದಲು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಲೆವಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಟೀಚರುಗಳಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಸರಕಾರ ಇದರ ಕಡೆಗೆ ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕು. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ದುಡ್ಡನ್ನೇನೋ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಆಗದೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಡಿ ಪಿ ಐ ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇ ಕಡೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಎರಡು ಸರಕಲ್‌ಗಳಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಲ್ ಎಂದು ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಕರ್ಣಾಟಕ ಸರ್ಕಲ್ ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವು ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಟೀಚರುಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ವಾರ್ಟರುಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಟೀಚರುಗಳು ಇರುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವಾಸದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಬೇಗನೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಇವರಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗಳು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವರು ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೂ ಮನೆಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲಾಖೆಯವರು ಇಂತಹ ಟೀಚರುಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಒಂದೇ ಸಲ ಸರಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಸರಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ನಾಲ್ಕು ರೆವೆನ್ಯೂ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದೊಂದು ಡಿವಿಜನ್ನಿನಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಡಿ ಡಿ ಪಿ ಐ ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಕೇಂದ್ರಿಕರಿಸಿ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಸರ್ಕಲ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಲ್ ಎಂದು ಒಂದು ಕರ್ಣಾಟಕ ಸರ್ಕಲ್ ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಸರಕಲ್ ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಕಂಟ್ರೋಲು ಮಾಡಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಡೈರೆಕ್ಟರ ಆಫೀಸು ಒಂದು ಸೆಕ್ರಟೇರಿಯಟ್‌ನಂತಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲೇನೋ ಇವರ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ 10-12 ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಗಿಂದ ಬರುವ ಪತ್ರಗಳಿಗೇ ಜವಾಬು ಕಳುಹಿಸಲು ಇಂದು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿ ದೊಡ್ಡಿಯಂತೆ ಆಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೊಸ ಆಫೀಸು ತೆಗೆಯಿರಿ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಹೊಸ ಆಫೀಸು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು ಡೈರೆಕ್ಟರ್, ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟು ಹೊಸಬರನ್ನು ಹೊಸ ಆಫೀಸುಗಳಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಡೈರೆಕ್ಟಾಗಿ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೇರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಇರಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ 11ನೇ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆ ತರಗತಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಲು ಅರ್ಹತೆ ಇರುವವರು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಲೆಕ್ಚರರ್ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದರ ಮೇಲಿನ ಹೆಸರು ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಟೀಚರ್ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಂ. ಎಸ್. ಸಿ. ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಪಾಸಾಗುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ 11ನೇ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಅರ್ಹತೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಇರುವಾಗ 11ನೇ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ತೆಗೆದುದರಿಂದ ಏನು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎನ್. ವೀರಪ್ಪ ಗೌಡ)

ಎಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ 11ನೇ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈಗ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಕೂಡ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. 11ನೇ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲವನ್ನು ಹೈಸ್ಕೂಲು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಹಿಂದಿನ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಯವರು 20 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಪಾಸಾಗುವ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಾಸಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಊರಿನ ಜನ ಪಾಠ ಹೇಳಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹೇಳಬೇಕೇ ? ಯಾರು ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಯಾರು ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹಾಕಿ ಅಂಥವರ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟ್ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲೀ ಮಾಡದೆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 50ಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಾಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ.

ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಬಹಳ ಕಾಲ ಒಂದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವರು ಶ್ಯಾನುಭೋಗ ಪಟೇಲರಂತಾಗುತ್ತಾರೆ ಯಾರಾದರೂ ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇಂಥದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಏನು ಇಂಪ್ರೂವ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಕೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂಜಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಡೊನೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಓದತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ನೇರವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಆನೆಸ್ಟ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಸಿಕ್ಕುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಓದಿದ್ದೇನೆ, ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಕೇಳುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ ಓದಿದವರಿದ್ದಾರೆ ನಮಗೇನೂ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆಯಾಗುವಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆನೆಸ್ಟ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಡೊನೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಓದುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಜಾತೀಯ ಗಲಭೆಗಳು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇರುವ ವಿಷಯ. ಇದು ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಆರ್. ಎಸ್. ಎಸ್. ನವರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಬಾಲಕರಿಂದ ಹಿಡಿದು ದೊಡ್ಡವರವರೆಗೆ ಜಾತೀಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಇರುವುದೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕುವಂತೆ ಇದರಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟದೆ ಹೋದರೆ ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿಯೂ ಕೋಮುವಾರು ಗಲಭೆಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ, ಮುಂದೆ ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಆಗತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಈವೊತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂಥ ಶಕ್ತಿಗಳು ಬೆಳೆಯದಂತೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಿ 18 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು ಆಗುವವರೆಗೂ ಯಾರೂ ಇಂಥ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗ ವಹಿಸಬಾರದು, ವಯಸ್ಕರಾದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಯಾವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕು, ಯಾವರೀತಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳವ ಶಕ್ತಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಏನು

ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಲಿ, ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಆಸ್ತಿಭಾರವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾಳೆ ದಿವಸ ಕೋಮುವಾರು ಗಲಭೆಗಳು ಆದರೆ ಯಾವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸಮಯ ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ (ರಾಯಚೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಡಿಮಾಂಡ್ 17 ಮತ್ತು 37 ಇವನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಹತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈವೊತ್ತು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತೆ ಬಂದರೂ ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾದುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ವಿಷಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಉಳಿದಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದ.

> "The State shall endure to provide within a period of 10 years from the commencement of this constitution for free and compulsory education to all childern until they complete the age of 14 years."

ಎನ್ನತಕ್ಕ ಒಂದು ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 40 ರಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ರಿವ್ಯೂ ಆಫ್ ದಿ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಆನ್ ದಿ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ 53ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

> "The percentage of enrolment of children in this age group is 93. Compulsion beyond the age of 10 is not being insisted upon at the moment as our efforts are being directed to consolidate the existing schools."

14 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೀರದಂಥ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹುಡುಗನೂ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಇದ್ದರೂ 10 ವರ್ಷದ ಒಳಗೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆ ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 22 ವರ್ಷಗಳ ಸತತವಾದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ರಾಜಿಕೆ ಮಾಡಿ 10 ವರ್ಷವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈವೊತ್ತು ಕೊಡತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದು ಕೇವಲ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವರ ಸಾಧನೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಸ್ಟೂಡೆಂಟ್ ಸೆನ್ಸಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲ ಅದನ್ನು ತರಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಟಾಟಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್ ತೋರಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

3-30 P.M.

ವಾಸ್ತವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 90 ಭಾಗ ಕೂಡ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧಿಸಿರಬಹುದು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 77.7 ಜನರಿರುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಸಾಧನೆಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಒತ್ತಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರೂ ಅವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಬಹಳ ಕಠೋರವಾದ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಇಂದು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷದ ಮನಾಪಲಿ ಆಗಿದೆ. ಮಿಡ್ಲ್‌ಕ್ಲಾಸ್‌ಗೆ ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅನುಕೂಲ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಂಕಿಅಂಶ ನೋಡಿ ಸರ್ವೆ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ)

ಮಾಡಿಸಿ, ಇಂದು ಕಾಲೇಜು, ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿ. ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಶ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು. ಮಿಡ್ಲ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಹೈಯರ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಮತ್ತು ಲೋಯರ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದಾರೆಂಬುವಕ್ಕೆ ಅಂಕಿಅಂಶ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಸ್ತರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಮುಂದುವರೆಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಹಣವಿರುವವರು ಬೇಕಾದರೆ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ಕೊಟ್ಟು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಸೀಟನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಮೆರಿಟ್ ಇರುವವರು ಸೇಕಡ ಒಂದು ಅಥವ ಅರ್ಧ ಇರಬಹುದು. ಮೆರಿಟ್ ಮೇಲೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅದೇನೂ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ. ಮಿಡ್ಲ್ ಕ್ಲಾಸ್, ಲೋಯರ್ ಮಿಡ್ಲ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಮತ್ತು ಲೋಯೆಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಜನರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಮನಾಪಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಅದೂ ಹಣವಂತರಿಗೆ ಆಗಿದೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಫಸ್ಟ್ ಗ್ರೇಡ್ ಗೆಜಿಟೆಡ್ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಯಿತು, ಸೆಕೆಂಡ್ ಗ್ರೇಡ್ ಗೆಜಿಟೆಡ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಪಿ. ಎಸ್. ಸಿ. ಅವರು ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂಗೆ ಕರೆದು ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿವೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲದಿರುವವರು ಮಾತ್ರ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಕಡಮೆ ಇರುವ ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರಬಹುದು. ಕನಿಷ್ಟ ನೂರು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದ್ದು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು. ಉಳಿದವರು ಅರ್ಜಿ ಕೊಡುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೌಕರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡವರ ಮನಾಪಲಿ ಆಗಿದೆ. ಮಿಡ್‌ಲ್‌ಕ್ಲಾಸ್‌ನವರಿಗೆ—4ನೇ ವರ್ಗ ಮತ್ತು 3ನೇ ವರ್ಗದ ನೌಕರಿಗಳು ದೊರಕಿರಬಹುದು, ಕೆಲವರು ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆ ಗುಮಾಸ್ತರು ಆಗಿರಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲನೆ ದರ್ಜೆ ಗುಮಾಸ್ತೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಡ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಮೂಲಕ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಯಾರಲ್ಲ 500 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದೆ ಅವರು ತಾಸಿಲ್ದಾರರಾಗುತ್ತಾರೆ, 250 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದು. ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ನೌಕರರಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಆಫೀಸರ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ, ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಡೆ ಸೀಟು ಪಡೆಯುವರು, ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸುವರು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಬಡವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾ ಸೌಕರ್ಯ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಆ ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದರೂ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ. ಬಡವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಉಚಿತವಾಗಿರಬೇಕು. ಆಗ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇರುವವರು ಯಾರು, ಇಲ್ಲದಿರುವವರು ಯಾರು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಇಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಂಬಲವಿಲ್ಲದೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದರೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಚಿತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲವೂ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆ ?ಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳ ಸೌಕರ್ಯವಿದೆ. 1960 ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ ಮಾಡಿದರು, ವರದಿ ಬಂತು. ಬಂದನಂತರ ಕೆಲಸಮಾಡಿರುವುದೆಷ್ಟು? ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಾದರೆ ಖಾಸಗಿಯವರು ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಸಹಕಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸೇಕಡ 77 ಭಾಗದ ಜನ ಇರುವ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿದ್ದೀರಿ! ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಕಡೆ ನರ್ಸರಿಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಿರಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವನ್ನು ಸಾಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ 17 ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ಸ್ ಬುಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದೆ, ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ 49 ಲಕ್ಷದ 3600 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಅದರಲ್ಲಿದೆ, ಟೋಟಲ್ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ನೋಡಿ. 161–162 ನೆಯ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿ. ಒಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು 46746000 ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಆದರೆ ಕೂಡಿದರೆ 4664600

ರೂಪಾಯಿ ಆಗುವುದು. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಯಾರು ಕೈಯಿಂದ ಹಾಕಬೇಕು ? 7 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 6 ಲಕ್ಷ ಕೊಡಿದರೆ ಬರುವುದು, ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಕಡಮೆ ಬರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ಕೊಟ್ರಬಸಯ್ಯ ಸೋಗಿ.—(ವಿದ್ಯಾ ಶಾಖೆಯ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅದು ಕ್ಲೆರಿಕಲ್ ಮಿಸ್ಟೇಕ್ ಅಥವ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಎರರ್ ಇರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ ನಾಗಪ್ಪ.—ಕೊಡಿದರೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಕಡಮೆ ಬರುವುದು. ಅವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತರುವುದು ? ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿದೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದು.

ರಾಯಚೂರು, ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಮತ್ತು ಬಿದರ್ ಈ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು. ಅದರಲ್ಲೂ ರಾಯಚೂರಿನ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಪುರುಷರು 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು 5 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಲಿಟ್ರೇಟ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಹಣ ನೋಡಿದರ ಎಷ್ಟು ರೀಜನಲ್ ಇಂಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಜನರನ್ನು ಮುಂದೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ತಮಗೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಇದರಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಿಗೆ 74 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ 37 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಗವರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜು ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನಾವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು 5 ಲಕ್ಷದ 12 ಸಾವಿರದ 500 ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ, ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೂ ಇರತಕ್ಕ ಡಿಸ್‌ಪ್ಯಾರಿಟಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ 200 ಶಾಲೆಗಳ ಪೈಕಿ 10 ಶಾಲೆಗಳನ್ನು 10ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಿಂದ ಬಂದ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಡೈರೆಕ್ಟೀವ್ ಕೂಡ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ತಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೌಕರ್ಯವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ ? ಇದು ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಗತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ, ಬಜೆಟ್ 53ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ 5 ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, 94 ಸಾವಿರ ಜನ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇದ್ದಾರೆ ಅದರಲ್ಲಿ 50 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗಿದ್ದರೂಕೂಡ ಇನ್ನುಳಿದ 50 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ 45 ಸಾವಿರ ಜನ ಅನ್‌ಟ್ರೈನ್ಡ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ 5 ಸಾವಿರ ಜನರಂತೆ ಟ್ರೈನ್ ಮಾಡಿದರೂ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಕನಿಷ್ಟ 9 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೂ ಅವರಿಗೆ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾರು ಹಿಂದಾಗಡೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟ್ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಅವರಿಗಿಂತ ಎರಡು ವರ್ಷ ಸರ್ವಿಸ್ ಆದವರಿಗೆ ಅದು ಯಾವುದೂ ಸಿಕ್ಕದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಈಗ ಟ್ರೈನಿಂಗ್‌ಗೆ ಡೆಪ್ಯೂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರ ಸರ್ವಿಸ್ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಯಾವುದೋ ಲಿಸ್ಟ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಇದು ಅವರ ಹಕ್ಕಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಹಿಂದೆ ಸಾಧಾರಣ 60 ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ 50 ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಡಿ. ಇ. ಓ. ಇರುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಇವತ್ತು ಡಿ. ಇ. ಓ. ಆಗಲಿ, ಡಿ. ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಆಗಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಸಾಹೇಬರಾಗಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಶಾಲೆ ಇನಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಯಾವ ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಿ. ಇವತ್ತು ಅವರ ಡ್ಯೂಟೀಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಬರೀ ಕ್ಲರಿಕಲ್. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯ ತಾವು ಏನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಅದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಇದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರು ಸರಿಯಾದ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಅವರ ಮೇಲಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಇವತ್ತು ಎಷ್ಟು ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಎಷ್ಟು ಜನ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಎಷ್ಟು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೇ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಇರುವಾಗ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಡಿ. ಇ. ಓ. ರವರು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ)

ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಅವರು ಮತ್ತು ಡೈರೆಕ್ಟರೂ ಅವರು ಸಹ ಕನಿಷ್ಟ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಾದರೂ ಪ್ರತಿವರ್ಷ 40 ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿಯಮ ಇರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಭಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಬರೀ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಅದನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್‌ಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಕೊಡಿ, ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಿಂತ ವಿಶಾಲವಾದ ದೇಶ, ನಮಗಿಂತ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಇರಬಹುದು, ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಇದ್ದಾರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟರು, 4 ಜನ ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ಸ್, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಎಕ್ಸಾಮಿನೇಷನ್ಸ್ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಡೈರೆಕ್ಟೊರೇಟ್‌ನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಕಡಿಮೆಮಾಡಿ ಅಫಿಷಿಯಲ್ ಜಗ್ಲರಿ ಏನಿದೆ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಅದನ್ನು ಸೆಕ್ರೆಟೆರಿಯವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಡೈರೆಕ್ಟರು, ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರು, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿ ಶಾಲೆಗಳ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಏರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಡ್ಯೂಟೀಸ್‌ನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೆಚ್ಚುಸಮಯ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಂಗನಗೌಡ (ಲಿಂಗಸುಗೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಹಾಗೂ ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ನಾನೀಗ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಮನೆಯ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸರ್ಕಾರದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಶಾಖೆ ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದು ಶಿಕ್ಷಣಶಾಖೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 20-25 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 10-15 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ, ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಕಾಲೇಜ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನ ನಾವು ಅಂಕೀಅಂಶಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರುಗಳು ಆ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಕಾಗದದ ಮೇಲಿರತಕ್ಕವುಗಳು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಈ ದಿವಸ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಾಬಿಗೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ 22 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿದೆ. ಇದೇನೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಮೊತ್ತವಲ್ಲ, ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಒಂದನೆಯದು ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಶಾಖೆಯಾದರೆ ಎರಡನೆಯದು ಶಿಕ್ಷಣಶಾಖೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾಗೇ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 32 ಸಾವಿರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಸುಮಾರು 136 ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ. ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು 18 ನೂರಕ್ಕೂ ಜಾಸ್ತಿ ಇವೆ. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೇವಲ ರಜಿಸ್ಟರುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ದಾಖಲೆ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸತಕ್ಕವುಗಳು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಮುಂದಿನ ಜೀವನದ ತಳಹದಿಗೆ ಮೂಲಾಧಾರವಾದದ್ದು ಎನ್ನಬಹುದು. ಆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವರ ಜೀವನ ವಿಕಾಸ ಆಗಬೇಕು, ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿ ಜಾತ್ಯಾತೀತ ಮನೋಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೀಜವನ್ನು ಅಂಕುರಾರೋಪಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಮಟ್ಟದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಅಡಚಣೆ ಸಲಕರಣೆಗಳ ಅಡಚಣೆ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಅಡಚಣೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಎರಡನೇ ಕಡೆ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ

ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ಅನುಭವದಿಂದ ನಮಗೆ ವೇದ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಇದು ಎಲ್ಲರ ಅನುಭವದಲ್ಲೂ ಇರಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧ್ಯಾಪಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಹೊಲಗಳ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಆ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಕಸಬು ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ನಾನಾ ಕಸಬುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್‌ಪ್ರೈಜ್ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಷ್ಟು ಅಪಾರವಾಗಿ ಈ ಶಿಕ್ಷಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾತಕ್ಕ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾದಂತಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಮೇಲೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೆ ಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ 300 ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಕಡ್ಡಾಯ ವಾದ ನೇಮವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಶಿಕ್ಷಣವು ಒಂದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹರಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಶಿಕ್ಷತರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಡ್ಡಾಯವನ್ನು ಏಕೆ ಹಾಕಬೇಕು? ಇಂಥ ಇತಿಮಿತಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗೂ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳದೆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯತಕ್ಕ ಸಂಭವ ಇಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ಇಂಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್‌ನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ರಾಜ್ಯದ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆಯೋ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉದಾಹರಣೆಗೆ— ಆ ಗುಲ್ಬರ್ಗ ವಿಭಾಗ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶ. ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿರುವುದು ಬಹಳ ನಾಚಿಗೆ ಗೇಡಿನ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಲ್ಲಿಯ ವಾಸ್ತವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದೆರೆಡು ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ 127 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಿಂದ ಅಂದರೆ ಏಪ್ರಿಲ್ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿರುವುದಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತೆ. ಇಂಥ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಬಹಳ ಮೊಟಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಾಳೆ ಏಪ್ರಿಲ್ 10 ರಿಂದ 7 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ರದ್ದಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಆರ್ಡರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಾಗಲೇ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅದು ಈ ದಿವಸ ಕೇವಲ ಶ್ರೀಮಂತರ ಸ್ವತ್ತಾಗಿದೆ. ಬಡವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಇದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಂದ 10 ಸಾವಿರ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಡಬಗ್ಗರಾದ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮೆಡಿಕಲ್ ಮತ್ತು ಇಂಜಿನೀಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾನಿನ್ನು ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಫೈಲಾಗತಕ್ಕವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಅದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಈಗ ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯೆ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದರೂ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಇಳಿಮುಖವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಗುಣ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರಾಗಿ ಪದವೀಧರರನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಂಗನಗೌಡ)

ನೇಮಕಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ 3—4 ತಿಂಗಳಾದರೂ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಸರಬರಾಯಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನ್ನು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒದಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸೈನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸಿಲಬಸ್ಸನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಫೈಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಕಲಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಾಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಜಾಸ್ತಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಕಲು ಮಾಡಿಸುವ ಅಥವಾ ಕಾಪಿ ಮಾಡಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಕೆಡುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಾಸ್ ಆಗುವ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂದು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶಪ್ರೇಮ, ರಾಷ್ಟ್ರಭಕ್ತಿ ಉಕ್ಕಿಬರುವ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು. ಈಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಅವರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮ, ದೇಶಭಕ್ತಿ, ದೇಶಪ್ರೇಮ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

4-00 P.M.

ಇನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಬೋರ್ಡ್ ಮೂಲಕ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ 4-5 ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಒಂದು ಪರಿಪಾಠ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಾಲಾಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ, ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಹ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಅಥವಾ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ, ನಂತರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅಥವಾ ತಾಲ್ಲೂಕುಬೋರ್ಡ್‌ನಿಂದ ಕಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಏನೆಂದರೆ, ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಪಾಸಾಗಿ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿದ್ದರೆ ರೂ. 80—150 ಗ್ರೇಡ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪದವೀಧರರಾದರೆ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮಾಗ್ಸಿಮಂಗೆ ಮುಟ್ಟಿದ್ದು. ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ 4 ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಇಂಕ್ರಿಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ತಪ್ಪು ಇದೆ. ಅದನ್ನು ರಿಕವರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಆದಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಅವರಿಗೆ ರೂ. 130—250ರ ಗ್ರೇಡ್ ಇದೆ. 20 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪರ್ಸನಲ್ ಪೇ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ಸ್ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಬೇಧಭಾವ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ಸ್ ಟೀಚರ್ಸ್‌ಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಟೀಚರ್ಸ್‌ಗೂ ಸಿಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ 4ನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಸೈನಿಕಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಉಗಮ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದ್ದ ಹಂಪೆಯನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವ ಅವಶೇಷಗಳನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿಜಯನಗರದ ಸವಿನೆನಪಿಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† Sri J. P. SARWESH (Serum).—Sir, in opposing this Education Demand, I would like to make a few suggestions.

It is said that the main object of education is to acquire learning and knowledge and develop an attitude so that one may lead a happy life. Some people say education is given for the sake of education and not with the object of providing any profession or employment. I think, this is giving a very narrow meaning to education. Almost all those who take to education, pursue it with the sole object of getting a job. The majority of the people are poor and cannot afford to give their children higher education. So, after the High School course if their children cannot get a job, the parents and the students ask, what is the use of this education if it cannot give a career. I am not speaking of the rich landlords. In this country, most of the people belong to the poorer sections and they give High School education to their children so that they may get a job in a factory or mill or office and they may become a source of income to their poor family. So, so far as the common and poor people are concerned, education has a different purpose. When such is the object with which the weaker sections of the population educate their children, Government is not in a position to provide employment to the thousands and thousands of students who come out of educational institutions. This is highly discouraging to the poor people and they are frustrated. They ask what is the use of putting their children to schools if even after the end of their High School and after passing the matriculation examination and even after graduation they do not get employment. I may make it clear here that I am not speaking at all of the upper classes of society who may have advancement of knowledge as the objective of education. The poor people mostly depend on their children for their sustenance and naturally and inevitably they expect immediate employment to them as there is no other source of income for them. Government must have some definite plan to provide employment to every educated person and if they do not have such a regular plan, I do not think it is in any way going to help the people who are educating their children with the sole object of making them earning members of their family. One defect of the present education system has to be pointed out here. The majority of the people are disappointed with it. At least prior to education, the children will be prepared to do manual labour and earn something. After education, they develop a false prestige and will not take up jobs which involve manual labour. And after education, the Government is not in a position to provide them with suitable employment. They are worse off after education. So Government must come to their help.

The policy of the Government is to encourage Kannada medium of instruction. No doubt, it is a very good thing. But the State Government must understand that in the Central industries, persons who have qualified through the medium of Kannada will not be preferred. In the Central Government industries, people who know English will be given preference and employed. So this is another handicap under which our boys are labouring.

(SRI J. P. SARWESH)

I wish to say something about the unhappy state of affairs about School buildings. The Education Department is very much interested in building High School buildings at places where the Ministers have been elected. I can give many instances. I have brought to the notice of the Ministers several times, for the last 12 years, that there is no independent building for the High School at Sedam. It is being run in the Middle School building. I have brought the necessity for a High School building to the notice of Sri Kanthi and his successive Education Ministers. Up till now that problem has not been solved.

The Primary Schools even in the Towns are run under wretched conditions. There are no proper buildings for the Primary Schools. I request the Hon'ble Education Minister to make a note of this grievance and see that proper buildings for the Primary Schools are constructed in Sedam Taluk, which is a very backward area and which has been neglected for several years.

I also wish to point out that there are very few Teacher Training Schools and the result is, there are so many untrained teachers. Now the course of training for these teachers is two years. I suggest that the training period for the Primary School Teachers may be reduced to one year so that a chance may be given to almost all the teachers to get themselves properly trained.

Regarding Hindi, I would like to say that I must praise Madras because they are bold enough to say that they are against Hindi. But our State says that they are for Hindi. In my area what I see is that Hindi teachers are unemployed and they are paid a total emolument of Rs. 50 only. Even an ordinary labourer gets more than that. Can a teacher lead a respectable life with Rs. 50? You appoint them as part-time teachers. I want that this system of appointing them as part-time teachers should be abolished and they should be appointed as full-time teachers and they should be given better pay which enables them to live like respectable citizens. It is a very good thing that the Government is spending Rs. 46 crores on Education, but when you are doing that, I would request that you should consider this matter sympathetically.

The Social Welfare Department is running only hostels and nurseries. I do not understand why you have entrusted these hostels to the Social Welfare Department. When you are spending Rs. 46 crores on Education, I request you to take over these hostels to the Education Department. The Social Welfare Department may be entrusted with economical schemes.

There is much favouritism and nepotism in the Education Department. I would like to bring to the notice of the Government one instance and it is regarding a Librarian. He is a Second Division Clerk and there are nearly 500 people above him who are Second

Division Clerks, First Division Clerks and even gazetted officers. They are all ignored and he is promoted as a Librarian. It is a very strange thing. In the Social Welfare Department there were 16 to 17 officers belonging to the Scheduled Castes and they were removed after the formation of the Nijalingappa Ministry because they were not selected by the Public Service Commission. I do not understand how a person who always failed in the Public Service Commission examination is continued in the Education Department as Mysore State Librarian. I want a proper reply from the Government and this kind of thing should be discouraged.

Regarding pre-primary schools, I would like to say that there are nursery schools in Bangalore with English as medium of instruction. In the rural areas it is entirely different. Why should you have English-medium primary schools as well as Kannada-medium primary schools? If you want to continue the English-medium schools, then make them all English-medium schools throughout the State, in all the taluks.

Regarding the examination system, monthly examination should be conducted and on the basis of it, the students should be promoted. I know of several instances where the students merely copy and pass. That should be discouraged and monthly examinations should be held. With these words, I conclude my speech.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ (ಸಾಗರ). —ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಶಿಕ್ಷಣವು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರ, ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆ.

	1950–51 ರಲ್ಲಿ	1965–66ರಲ್ಲಿ
ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು	2,09,681	4,00,000
ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳು	13,596	78,000
ಹೈಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಗಳು	7,288	27,000
ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿ ಶಾಲೆಗಳು	2,339	5,500
ಕಾಲೇಜುಗಳು	498	1,500
ವೃತ್ತಿ ಕಾಲೇಜುಗಳು	208	1,200
ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು	27	66
ಸಂಶೋಧನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು	18	50

ನಂತರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಶಾಲಾ ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆ 50–51 ರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 240 ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದದ್ದು, 65-66 ರಲ್ಲಿ 680 ಲಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮೂರು ಲಕ್ಷದಿಂದ 11 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನತ್ತು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಡೀ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕಷ್ಟ ಏನಿರಬಹುದು, ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗಿರತಕ್ಕಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕಂತಹ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 32,000 ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿವೆ, ಅದರಲ್ಲಿ 41.9 ಲಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ)

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು 94,000 ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 1831 ಸೆಂಕೆಡರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 5.28 ಲಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ 271 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ 11ನೇ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಇದೆ, 20,883 ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಒಟ್ಟು 136 ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ, 15 ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮತ್ತು 121 ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು. ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 68-69 ರಲ್ಲಿ 1,20,467 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 15 ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ. (ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ, 14 ಪ್ರೈವೇಟ್), 31 ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿವೆ. ಎರಡು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು, ಮತ್ತು 8 ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ; ಮತ್ತು ಆಯುರ್ವೇದ, ಯುನಾನಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿವೆ. ನಾಲ್ಕು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಿವೆ. ಇನ್ನು ಎರಡು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಪ್ರಾಯಶಃ ಒಂದು ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಅಂಕೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗತಕ್ಕಂತಹ ಒಂದು ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ನಂತರ ವಿದ್ಯಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಅಗಾಧವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇವತ್ತಿನ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆ 24 ಕೋಟಿ 6 ಲಕ್ಷದಿಂದ 46 ಕೋಟಿ 17 ಲಕ್ಷ, 90 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾ, ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ವಿಸ್ತೃತವಾದ ಈ ವಿದ್ಯಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಹೆಚ್ಚಳ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇವತ್ತು ಮೂರು ಸವಾಲನ್ನು ಹಾಕಿದೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿರುವ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ವೇಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಎರಡನೆಯದು ಅವಿರತವಾಗಿ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅಶಿಸ್ತು ಇದರ ಮೂಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸೊತ್ತಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಾನಿ. ಮೂರನೆಯದು ಯಾವ ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನು ನಾವು 20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅವರು ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಮತ್ತು ಖಾಸಗೀ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ದೇಶ ಯಾವ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಅವರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿತ್ತೋ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗಬೇಕಿತ್ತೋ, ಅದು ಆಗದೆ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಎಂದು ನಾವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರತಕ್ಕಂತದ್ದಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಇಂಜನಿಯರ್ಸ್ ಬೇಕು, ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್ ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಡಿಗ್ರಿ ಹೋಲ್ಡರ್ಸ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ನಾವು ಏನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೋ ಅದು ಸಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಬ್ಬ ರೋಗಿ ಬಂದರೆ, ಅವನಿಂದ ತನ್ನ ಬೊಕ್ಕಸನನ್ನು ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಶಕ್ಕ ಒಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ವೈದ್ಯನಾದ ಅವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಡಿಗ್ರಿ ಇದ್ದರೂ, ಅವನಿಂದ, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ, ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಕನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ದಾಮಾಷಾದಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಮರಳು ಮಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದಾಕ್ಷಣ ಮರೆತು ಹೋದರೆ, ಮರಳು ಸಿಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇ ಮರೆತರೆ 5 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿತಂಥಾದ್ದು ಮರೆತುಹೋಗುವುದಾದರೆ ಇಂಥಾ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುವನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಂತಹ ವಿಚಾರ ಎಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಮತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಹಾಗೂ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಆಗತಕ್ಕದ್ದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಡಾಕ್ಟರಾಗಲೀ ಇಂಜಿನಿಯರಾಗಲೀ, ಮಂತ್ರಿಯಾಗಲೀ ಅವರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯತ್ವ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು, ರಾಕ್ಷಸರು ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಜನತೆ ಮತ್ತು ದೇಶ ಅವರಿಂದ ಏನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಜನತೆ ನಿರಾಶೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಏನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ರ್‍ಯಾಡಿಕಲ್ ಆಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸತತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆಯು ತಳಹದಿ ಆಗಿ ಕೊಠಾರಿ ಆಯೋಗದವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತೇನೆ. ಕೊಠಾರಿ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

"As is well known, the existing system of education is largely unrelated to life and there is a wide gulf between its contents and purposes and the concerns of national development. The present system of education, designed to meet the needs of an Imperial administration within the limitations set by a feudal and traditional society, will need radical changes if it is to meet the purposes of a moderning democratic and secular society."

"The present system is too academic to be of material help in increasing national wealth. The schools and colleges are largely unconcerned with the great national effort at reconstruction and their teachers and students generally remain uncommitted to it."

"The most important and urgent reform needed in education is to transform it, to endeavour to relate it to the life, needs and aspirations of the people and thereby make it a powerfull instrument of social, economic and cultural transformation necessary for the realization of the national goals. For this purpose, education should be developed so as to increase productivity, achieve social and national integration, acclerate the process of modernization and cultivate social, moral and spiritual values."

"The essential principles of basic education, namely, productive activity correlation of curriculm with productive activity and the environment, and contact with local community, are so important that they should guide and shape the educational system at all levels, and this is the essence of the proposals made in this report. No single stage of education need be designated as basic education."

ಹೀಗೆ ಕೊಠಾರಿ ಆಯೋಗದವರು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಮೂಲಭೂತವಾದ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು, ಕೆಲವೊಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅದನ್ನು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಠಾರಿ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಧೀರ್ಘವಾದ ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ರೀತಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಸಮಗ್ರವಾದ ಶಿಫಾರಸ್ಸನ್ನು ಈ ಸಭೆಯವರು ಕೂಡ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕದಂ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು, ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಎಗ್ಸಾಮಿನೇಷನ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಪಿಟಿಷನ್ ಎಗ್ಸಾಮಿನೇಷನ್ ನಡೆಸಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು. ಆದರೆ ಈ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

"As there are insuperable difficulties, the idea of creating a teaching wing in the I.E.S. should be abandoned."

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ)

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇದಿನಬ್ಬ ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಅಧ್ಯಾಪಕರು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಠಾರಿ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

> "Conditions of work and service : Teachers should be free to exercise all civil rights and should be eligible for public office at the local, district, State or national level. No legal restriction should be placed on their participation in elections, but when they do so, they should be expected to proceed on leave."

ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ತರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆಧಾರಬೇಕು. ಈಗ ಕೊಠಾರಿ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ವರದಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ.

ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಆಳುಬಲದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿದರೆ ಸಾಲದು. ವಿದ್ಯೆ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕು. ಆ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನ ಹರಿಯಬೇಕು. ಈ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಡೆ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತೇನೆ.

ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಒದಗಿಸುವಂತಹ ಒಂದು ಕನ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಶನ್ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದು ಏನಾಯಿತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಖಾಸಗೀ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ಖಾಸಗೀ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವವರು 30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟಿದ್ದರೆ, 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಇಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ರೆಕಗ್ನಿಷನ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟದೆ ಕೇವಲ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ರೆಕಗ್ನಿಷನ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಆ ಸ್ಕೂಲು ಬಾಡಿಗೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಗ್ರಾಂಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವೊತ್ತು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪುನರ್‌ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಭೂವಿಸ್ತಾರ ಜಾಸ್ತಿ, ಜನಬಾಹುಳ್ಯ ಕಡಿಮೆ. ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಆ ಭಾಗದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮಿನಿಮಮ್ ಸ್ಟ್ರೆಂತ್ ಇಷ್ಟು ಇರಬೇಕೆಂದು ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ನೀಡುವಂತಹ ಒಂದು ಪಾಲಸಿಯನ್ನು ಅಡಾಪ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಖಾಸಗೀ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪಾತ್ರ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಒಟ್ಟು 156 ಕಾಲೇಜುಗಳ ಪೈಕಿ 121 ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಖಾಸಗಿಯವರು ಈ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ದೇಶದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಖಾಸಗೀ

ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಲಘುವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಖಾಸಗೀ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದರೆ ಈಗ ಒದಗಿಸಿರುವ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ, 100 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಅವಶ್ಯಕವಾದಂಥ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನಂತರ ಖಾಸಗೀ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

4-30 P.M.

> "A discriminating policy should be adopted so that greater freedom and assistance to the really good private institutions could be given. The procedure for calculation and demand of grant-in-aids should be simplified on the lines recommended."

ಈ ಎರಡೂ ಸಹ ಈ ಆಯೋಗದ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಯೂನಿಫಾರಮ್ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್-ಇನ್-ಎಯಿಡ್ ಕೋಡ್ ಇದೆ. ಈ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್-ಇನ್-ಎಯಿಡ್‌ನ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ತೊಡಕಾಗಿದೆ. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬರುವ ಗ್ರ್ಯಾಂಟನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಬ್ಲಾಕ್ ಗ್ರ್ಯಾಂಟನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಶಿವಮೊಗ್ಗಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ಬಳ್ಳಾರಿಗೆ ಹೋಯಿತು, ಶಿವಮೊಗ್ಗಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು ಹಾಸನಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು, ಶಿವಮೊಗ್ಗಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ ಕೃಷಿ ಕಾಲೇಜು ರಾಯಚೂರಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನು ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿಷಯ ಅರಣ್ಯರೋದನವಾಗಿದೆ. ಸತತವಾಗಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಾತ್ಸಾರ ಮನೋಭಾವನೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿ ಉತ್ತಮವಾದಂಥ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಾಗರ ತಾಲ್ಲೂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಕರೂರು ಮತ್ತು ಬಾರಂಗಿ ಎಂಬ ಎರಡು ಹೋಬಳಿಗಳು ಇವೆ ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯಾದಮೇಲೆ ಈ ಹೋಬಳಿಗಳು ದ್ವೀಪದಂತೆ ಇವೆ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಫ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೊಸ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸರ್ಕಾರೀ ಖಾಲಿ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇವೆ. ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ರಮಣೀಯವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಿವೆ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ವಾತಾವರಣ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಇತರೇ ಅನುಕೂಲಗಳು ಸಹ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ತಮ್ಮಯ್ಯ (ಕಡೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಕಾಲು ಭಾಗವನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕು, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜನರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬ ಉದಾತ್ತವಾದ ಧ್ಯೇಯದಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಈ ಹಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ತಮ್ಮಯ್ಯ)

ಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಣ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶ ದೊರಕುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನೂ ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಏಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ. ಈ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನಂತಾಗಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಯೊಳಗಿರುವ ಒಂದು ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತರಗತಿಗಳ ಹುಡುಗರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ತಿರುಗಿಕೊಂಡು ಪಾಠ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೊರಕುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ಪೋಷಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ನಾಲ್ಕು ತರಗತಿಗಳು ಸಹ ಒಂದೇ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾಲ್ಕು ರೂಮುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎರಡೆರಡು ತರಗತಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತರಗತಿಯ ಹುಡುಗರಿಗೂ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎರಡೆರಡು ತರಗತಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಳಿವು ಮತ್ತು ಉಳಿವು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ ಎಂಬುವನ್ನು ನಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಮಟ್ಟ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ವಿನಯ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದಕಾರಣ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯಾದರೂ ಕೂಡ ದೇಶಭಕ್ತಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಭಕ್ತಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಈಗಲೂ ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು, ವೀರಪುರುಷರ ಕಥೆಗಳನ್ನು, ವೀರಮಾತೆಯರ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದನೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕರ್ತವ್ಯವಿರುವಂತೆ ಪೋಷಕರ ಕರ್ತವ್ಯವೂ ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪೋಷಕರುಗಳು ಒಂದು ಸಂಘ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಂತಿಕೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಸಡಲಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ವಾತಾವರಣ, ಅಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಒಂದು ಮಟ್ಟವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಈಗ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸೇರಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಮೆರಿಟ್ ಪೂಲ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ರೈತನ ಮಗ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸೀಟನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಕ್ಷಣ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಜನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅವರುಗಳೂ ಮುಂದೆ ಇಂಜನೀಯರುಗಳಾಗಬಹುದು, ಡಾಕ್ಟರುಗಳಾಗಬಹುದು ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇಂಜನೀಯರಿಂಗು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸೀಟುಗಳೇ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೇ ಅನುಕೂಲಗಳು ಸಿಗಬೇಕು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರು ಸಿಟಿಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಕೂಡದು ಎಂದು ಇವರ ಉದ್ದೇಶವೋ ಏನೋ ಒಂದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶೇಕಡಾ 70 ರಷ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದು ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೂ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಸಾಕಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಹುಡುಗರು ಇದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಬರೀ ಹಣವಂತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿವೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಿಂದ ಬರುವ ರೈತಾಪಿ ಜನಕ್ಕೆ ಅವರು ಹಣವಂತರಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದ

ರಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರಿಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವ ಜನರಿಗಾಗಲೀ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಹಿಂದೇನೋ ಪಟೇಲರು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳು ಎಂದು ಇದ್ದರು. ಅವರು ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಗೌರವವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದು ಆ ಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರಿಗೆ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದ ಸಂಗತಿ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೇ ಒಂದು ತರಹ ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೇ ಒಂದು ರೀತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂದು ತಮಗೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾರಬಾರದು ಎಂದು ಇತ್ತು. ಈಗ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಜನರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಂದು ಸರಕಾರದವರು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಆಂಧ್ರದವರಿಗೆ, ಕೇರಳದವರಿಗೇ ಹೆಚ್ಚು ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಸಿಟಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಇದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೂ ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀತಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 75ರಷ್ಟು ಆಂಧ್ರದವರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇವರಲ್ಲಿ ಹಣ ಇದೆ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ, ಹಣವಂತರಾಗಿರುವವರಿಗೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇತರರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಸ್ಕಾಲರುಷಿಪ್‌ಗಳು ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗೇನೋ ಸರಕಾರ 1200ರಿಂದ 2400ರವರೆಗೇನೋ ವರಮಾನ ಇರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಚಿತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಬಡವರಿಗೇ ಸರಿಯಾದ ಸಹಾಯ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ ! ಇದರಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮಕ್ಕಳೇ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವ ಇರುವವರಿಗೇ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳೂ ಸಿಗುತ್ತಿವೆ. ತಹಶೀಲುದಾರರ ಕಡೆಯಿಂದ ಸುಳ್ಳು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಬಡಜನರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಗಾಗಿ ಸುಮಾರು 46 ಕೋಟಿಯವರೆಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪಿ ಯು ಸಿ ಯನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆವು. ಸಂತೋಷ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಹನ್ನೊಂದನೆ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದರು ಆದರೆ ಅಂತಹ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಜನ ಕೂಡ ಪಾಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ಬಹಳ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಟ್ಟ ಸರಿಯಾಗಿರಲು ಹಿಂದೆ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಎಕ್ಸಾಮಿನೇಷನ್ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಹುಡುಗರು ಮುಂದೆ ಕೂಡ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಓದುವ ಹುಡುಗರಿಗೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಉತ್ಸಾಹ ಬಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವವರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾ ಮಟ್ಟ ಹೇಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಎಕ್ಸಾಂಪಲ್ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಒಬ್ಬ ಸೆವೆಂತ್ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ವರೆಗೆ ಓದಿದ್ದಾನೆ. ಇವನನ್ನು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯ ರೆವೆನ್ಯೂ ಸ್ಟಾಂಪು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ಒಂದೊವರೆ ರೂಪಾಯಿನ ಸ್ಟಾಂಪು ಪೇಪರು ತಂದ. ಹೀಗಿದೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಓದಿದವರ ಮಟ್ಟ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟ ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಡಜಸ್ಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ, ಹೇಗೋ ನನ್ನ ಮಗ ನಾಳೆ ತಹಶೀಲುದಾರನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ತೆರೆಯುವುದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಅವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ತಮ್ಮಯ್ಯ)

ಅದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಪಡೆಯಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದರ ಒಂದು ಕಾಸು ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ತರಬಾರದು. ದಕ್ಷತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಸರಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಯ ಬೇಕು. ಸರಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ಇವರೂ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಏನೋ ಆಯಿತು ಎಂದು ಇಂದು ಅದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಾರದು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†**Sri S. R. BOMMAI** (Kundgol).—Mr. Speaker Sir, at the outset, I congratulate the Government for introducing free compulsory primary education and free elementary education and also granting freeships to 50 per cent of the girls and 25 per cent of the boys in the Colleges. It has been already told by my other hon. friends here about the expansion of the education in this country since the independence. The schools, colleges, Universities and also the students population has increased enormously. But Sir, we must also note that the standard of education has gone very low and going very low day by day. We will have to analyse the reasons for this and find out ways and means to improve the standards of education, otherwise, it will be very difficult for us to achieve the cherished goal of democratic and socialistic pattern of society in this country. Sir, we have been thinking only of making the students or children to become Engineers, Doctors and technicians. But we have forgotten to make our students a fully cultured man, a man who could have an honourable place in the society. The Kothari Commission has rightly emphasised this point. I will quote the views of the Commission itself to make my point clear. The Commission has said :

> "Education about Religions. It is necessary for a multi-religious democratic State to promote a tolerant study of all religions so that its citizens can understand each other better and live amicably together. A syllabus giving well chosen information about each of the major religions should be included as a part of the course in citizenship or as part of general education to be introduced in schools and colleges up to the first degree. It should highlight the fundamental similarities in the great religions of the world and the emphasis they place on the cultivation of certain broadly comparable and moral and spiritual values. It would be a great advantage to have a common course on this subject in all parts of the country and common textbooks which should be prepared at the national level by the competent and suitable experts in each religion,"

They have suggested special hour to be reserved in the Primary, Secondary and College Education for teaching religious and moral subjects to our Students. Why I am emphasing this is, to-day we are

seeing indiscipline and disruptive tendencies among our students. To a certain extent we can minimise this indiscipline among our students, if we provide for teaching religious and moral subjects. Sir, I would suggest our Hon. Education Minister will kindly take note of this suggestion of the Commission and do something in this regard.

So far as Primary education is concerned, we see that a number of Schools have been increased and we also see that students strength has increased. But it is pitiable to note that the accommodation remains as it was before. There are no proper buildings and there are no equipment. In addition to that the teachers employed there are not giving adequate attention to all the pupils there. Most of the teachers are intersted in private tuitions because they get money. The richer class are getting the benefit of the teaching and the lower class who cannot afford to pay the tuition fees are denied the benefit of private tuition. Therefore private tuition must be stopped and on no account it should be allowed. The Teacher do give particular attention to those who go to them for tuition. They do not care to teach in the Class room. This should be put an end to. If we look into the results, every year, there are failures of 60 to 70 per cent. Where the mistake lies? Is it the mistake of the students or is it the mistake of the teachers? That must be investigated. Most of the students pass through the examinations after taking private tuitions. So far as secondary education is concerned, it must be fruitful and purposeful. After the S.S.L.C. Examination, a boy should be competent to take up any vocation in life. The education at the Secondary level should be in such a way as to enable the students to go to vocational courses or to the Colleges. Now-a-days the education that is imparted in the secondary stage will only enable the students to go to Colleges. This is not sufficient. Therefore, the secondary education should be fruitful and purposeful.

So far as Colleges are concerned, a very interesting administration is prevailing in them. There is no control over the University Education. So far as the Government Colleges are concerned it is a different matter. So far as private colleges are concerned permission is being granted to private colleges for being opened indiscriminately. This is all due to political pressure and influence. There is a political motive to have a College for each Taluk. Each College is having its own syllabus and teachers and lecturers. No University is having strict control over these private colleges. Even the Government is not having control over them. They are not having proper equipment and qualified teachers. Therefore, the Government must evolve a measure to have control over these colleges and see that proper equipment and qualified teachers are provided in them.

I would like to mention that the Government has not yet brought uniform primary education throughtout the State. So far as Bombay Karnataka is concerned there are School Boards and there is Government Officer as the Head of the School Boards. In these School Board

(SRI S. R. BOMMAI)

Schools, education is not being properly imparted in Primary stage. would quote for instance to show as to how the administration of the Boards is, and how the Schools are being conducted. There is a Town called Savanur in Siggaon Taluka where there is a population of 16,000. There is still a building built by the erstwhile Nawab. This building is having 12 rooms and the rooms are not occupied by the boys on the flimsy ground that there is a dispute between the Contractor and the School Board and the boys are taught in some small building of the Urdu School. Even to-day the building is vacant and the boys are made to sit in Urdu Shool. This is the state of affairs of the adminstration of the School Boards. Even the standard of education that is imparted in these Schools is very low. There is a proposal to have a separate department for Primary Education from 1st of April so as to have a uniform system of education throughout the State. I request the Government to implement the proposal as early as possible.

Then about the aid to the Colleges, I want to speak a few words. Whenever a new permission is granted to start new Colleges, it has been stated that those Colleges which have come into existance after 1967 will not get any financial help. After the permission is granted, if the financial help is not given, they may find it difficult to run the College. Therefore it is better to refuse permission instead of refusing grant. No College can function well unless the grant is given.

Thank you.

5-00 P.M.

†ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಜಾಲಿಸಟಗಿ (ಭಟ್ಕಲ್).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶಿಕ್ಷಣ ಖಾತೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮಲೆನಾಡಿನಿಂದ ಬಂದ ಶೃಂಗೇರಿ ಮತ್ತು ಸಾಗರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಹಗುರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳುಂಟು, ಒಂದು ಕಾರಣ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿದ್ದ ಅಸಂತೋಷ. ಅದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ತಾರೀಖು 23-6-1961 ರಿಂದ ನೇಮಕವಾದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆದಹೊರತು ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟ್ ಎಲ್ಲ ಎಂದು ಸರಕಾರದವರು ನಿಯಮ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 84 ಸಾವಿರ ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ 4-5 ಸಾವಿರ ಮಂದಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ದೊರೆಯುವುದು. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಟ 10-2 ವರ್ಷವಾಗಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗುವವರೆಗೆ ಬಡ್ತಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಹೇಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ಅವರು ಹೇಗೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಪಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಅದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕಡೆ ಸರಕಾರ ಲಕ್ಷ ಕೊಡಬೇಕು. ಉಳಿದ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಬಡ್ತಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಎಸ್ ಎಸ್ ಎಲ್ ಸಿ ಆಗಿದ್ದರೂ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆಗುವವರೆಗೆ ಬಡ್ತಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ನಿಯಮವನ್ನು ಸಡಿಲ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಬಡ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಎಲ್ಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೂ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಥವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಬಡ್ತಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ವೇತನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ

ನಮೂನೆ ಅರ್ಹತೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭೇದ, ಡಿಸ್‌ಕ್ರಿಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು ಆದುದರಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ಈ ಕಡೆ ಲಕ್ಷ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂಬಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಪಡೆದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇತ್ತು. ಈಗ ಅವರು ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ಅವರ ಕೈಕೆಳಗಿರುವವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವೇತನವಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಅಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಪಿ.ಟಿ.ಸಿ. ಪಾಸಾದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅಂಸತೋಷವಾಗದಂತೆ ವ್ಯವಸ್ತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ 23 ಕೋಟಿ ಖರ್ಚಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ನೋಡಿರುವಹಾಗೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಪಗಾರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಒಪ್ಪತ್ತು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದರೆ ಇನ್ನೊಪ್ಪತ್ತು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ತಿಂಗಳು ಪೂರ್ತಿ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ವರ್ಷ ಪೂರ್ತಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಪಗಾರ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಹುಡುಗರ ಗತಿಯೇನು? ನಿಯಂತ್ರಣ ಕಡಮೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಇದ್ದರೂ ಏನು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್‌ಷನ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಅವರು ಮಾಸ್ತರ್ ಕಡೆಯಿಂದ ಏನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಬರೆಯಬಹುದು. ಬಹಳಷ್ಟು ಇಂಥ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ ಎಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ಮಾಸ್ತರ್ ಉಗ್ರವಾಗಬಹುದು. ಇಲಾಖೆಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೂ ನಾನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕಡೆ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಷನ್, ನಿಯಂತ್ರಣ ಬಹಳ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ವಿನಂತಿಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾಸ್ತರನ್ನು ಅವರ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಇಡಬಾರದೆಂದು ಶೃಂಗೇರಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವರು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಶಾಲೆಗೆ ಅವರು ಹೋಗಬಹುದು ಅಥವ ಹೋಗದೇ ಇರಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಹುಡುಗರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಸ್ತರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಶಾಲೆಯ ಕಡೆ ಅವರ ಲಕ್ಷ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಬೇರೆಲ್ಲೂ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಖಾತೆಗೆ ಬರುವುದುಂಟು. ಇದು ತಪ್ಪಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿರುವವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಸ್ತರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟ ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದು.

ಇಂದು ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಬೆರೆಯುತ್ತಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ಸಿವಿಲ್ ಎಂಜಿನಿಯರುಗಳು, ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಹೋಲ್ಡರುಗಳು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಆದವರು 7 ಸಾವಿರ ಮಂದಿ, ಸಿವಿಲ್ ಎಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ಸ್ 1200 ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಕಡಮೆಮಾಡಲು ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಕೆಲವು ವರ್ಷ ಸಿವಿಲ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಶಾಲೆ ಬಂದುಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣ—ವ್ಯವಸಾಯ, ಮೆಕ್ಯಾನಿಕಲ್ ಮುಂತಾದ್ದನ್ನು ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದು. ಈ ಕಡೆ ಸರಕಾರ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಕೆಡಮಿಕ್ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ 2 ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಉಳಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು. ಅಕೆಡಮಿಕ್ ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಲೆಗಳು ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಎಸ್ ಎಸ್ ಎಲ್ ಸಿ ರಿಸಲ್ಟ್ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು, ಸೇಕಡ 80 ರಿಂದ 90 ರವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಾಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳವರಿಗೆ ಸರಕಾರ ಹೊಸ ನಿಯಮಗಳಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಮುಂದುವರಿದರೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಬಂದುಮಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಅವರು ತಕರಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಾನು ಕಲಿತ ಶಾಲೆಯಾದ ಸೈಂಟ್‌ಥಾಮಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮೊದಲನಿಂದ ಹೆಸರಾದ ಶಾಲೆ, 60 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಅಕೆಡಮಿಕ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಳೆದ 2–3 ವರ್ಷದಿಂದ ಸರಕಾರದ ಹೊಸ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ರೆಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ, 4–5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಇದೆ. ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮುಂದು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಜಾಲಿಸಟಗಿ)

ವರಿಸಬೇಕೇ, ಬೇಡವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇತರ ಶಾಲೆಗಳವರೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳೂ ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಜನರಲೈಜ್ ಮಾಡದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತ್ತಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇವಕ್ಕೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ; ಸಾಧುವಾದುದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೊದಲು 15 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದರೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು, ಈಗ 25 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿರಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲಿನ ರೂಲ್ಸ್ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು, ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ 23 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ಕಡೆ 67 ಮಂದಿ ಇದ್ದರು. ಈಗ 25 ಮಂದಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ 15 ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹಿಂದಿನಂತೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕು, ಈಗ ಮಾಡಿರುವ ನಿಯಮದಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಕನ್‌ಸೆಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶರಾವತಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಅಂತ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 8ನೇ ಇಯತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನರು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಬರುವ ಏಪ್ರಿಲ್ ಹತ್ತರಿಂದ ಮುಚ್ಚಬೇಕೆಂದು ಹುಕುಂ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿಗೂ ತೊಂದರೆ, ಹುಡುಗರಿಗೂ ತೊಂದರೆ, ಈ ರೀತಿಯಾಗದಂತೆ ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು ಮಾಡಬೇಕು, ಕುಮಟದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಇನ್ನೂ ವರೆಗೂ ಆಗಿಲ್ಲ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲ್‌ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು ಏನಿದ್ದವು ಅವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಡ್ಯುಯಲ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಇಲ್ಲ, ಪ್ರಾವಿಡೆಂಟ್ ಫಂಡ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈ ತುಟ್ಟಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಇಲ್ಲದೇ ಅವರು ಉಳಿಯುವುದೇ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೂ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಕೊಡಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಲಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರು ಜೀವ ಧಾರಣೆಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು ಅವರಿಗೆ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡು ವೇಳೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ರಾಮಣ್ಣ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 17-37ಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ನೀಡಿ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಜನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಜರಾತಿ ಬಹಳ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿದೆ. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿನೋಡಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿ ಗಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ಬಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಅವರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಬಹಳ ಬಡವರು. ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹಾಜರಾತಿ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಕಾರಣ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಲ್ಲದೇ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದಲೇ ಹಾಜರಾತಿ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸು

ತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೋದ ವರ್ಷ ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 300 ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇಲ್ಲದೆ 68ನೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ 31ರ ತನಕ ಅನೇಕ ಪಾಠ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ್ದರು ತುರುವೇಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 82 ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ್ದರು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೂ ಕೂಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು? ಇದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಅವರು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಪಾಠಪ್ರವಚನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿನೋಡಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾಖಾತೆಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಗೂ ಕೂಡ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಜೀಪುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅದರ ಉಪಯೋಗ ಏನು ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿರುಚಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಒಂದೊಂದು ವಾಹನವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅವರು ಇಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು, ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಏನೂ ಹೆಚ್ಚು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ 40 ಹುಡುಗರಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇರಬೇಕೆಂಬ ರೇಷ್ಯೋ ಏನಿದೆ ಆ ಒಂದು ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳು ಬಹಳ ಕಮ್ಮಿ ಇವೆ. 3 ವರ್ಷದಿಂದ 5 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ನಡೆಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಜನರ ಕಷ್ಟ ತಾವು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ತಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಒಂದು 5 ವರ್ಷದ ನಿಯಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆಯುವುದು ಉತ್ತಮ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಎಕ್ವಿಪ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಕೊಡತಕ್ಕ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ವರ್ಷಾಖೈರಿನಲ್ಲಿ— ಮಾರ್ಚಿ 27–28 ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬರುವುದು ಯಾವಾಗ, ಆ ಹಣವನ್ನು ಡ್ರಾಮಾಡುವುದು ಯಾವಾಗ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಚಿ ಅಖೈರಿನೊಳಗೆ ಈ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡು ವೋಚರುಗಳನ್ನು ಹಾಜರ್ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೆಲ್ಲಿದೆ? ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಗ್ರಾಂಟೆಲ್ಲಾ ವರ್ಷಾಖೈರಿನಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಪ್ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವೇ ಆ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ನಾನು ಈ ದಿವಸ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿವಿಜನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ, ಇನ್ನು ಉಳಿದ ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ತಾನಾಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಗ್ರಾಂಟ್ ಶೇ॥ 99 ಭಾಗ ಲ್ಯಾಪ್ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಜೆಟ್ ಮಂಜೂರಾದ ಮೂರು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಈ ಹಣವು ಆಯಾಯ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬಡ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹಂಚತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹಂಚಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಗಳು ಅವರಿಗೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಕೈಸೇರುತ್ತಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಾವು ಐದನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಬಡಹುಡುಗನಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಪುಸ್ತಕ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ರಾಮಣ್ಣ)

ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಶಿಫಾರ್ಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳು 6ನೇ ತರಗತಿಗೆ ಆತನು ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ—ಅಂದರೆ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾದರೂ ಏನು ಸಾರ್ಥಕ ಇದೇ ರೀತಿ ಈ ವರ್ಷ ನಾವು ಆ ಲಂಗ—ಷರ್ಟುಗಳನ್ನು ಹೊಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ ಇನ್ನೂ ರಿಲೀಜಾಗಿಲ್ಲ, ಹೊಲಿದು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ಉಚಿತವಾಗಿ ಈ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದೇ ಲೇಸೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇನ್ನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೆ ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ತೀವ್ರಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಬಿ. ಎಡ್ಡಿಗೆ ಆರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆ ನೇಮಗಳಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಬಳಸಿದರಂತೂ ಸರಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡುವುದು ಲೇಸು. ಕೆಲವರಿಗೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ 5-6 ವರ್ಷ ಸರ್ವೀಸಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ಸಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ಆಗದಿದ್ದರೂ ಅಂಥವರನ್ನು ಸಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬಾರದು. ಇನ್ನು ಆ ಎಂ.ಎ. ತರಗತಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಹೀಗೆ ಈ ವರ್ಷ ಆ ಕೋರ್ಸನ್ನೇ ತೆರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು, ಆ ಕೊನೇ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಯಾರು ಬೇಕಾದವರಿದ್ದರೋ ಅಂಥವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಆ ತರಗತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕಾದರೂ ಇಂಥ ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಾಗಿ ಅಂದರೆ ಲೋಕಲ್ ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟುಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ಆರ್ಡರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಇನ್ನು ಪಾಠ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸಾದರೂ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತೆ ? ಮೇಲಾಗಿ ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಂಖೆ ಹೆಚ್ಚಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಇದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರ ಈಗಾಗಲೇ ಅಂಥ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನೇನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಆ ಖಂಗಾಮಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಂದುವರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಖಾಯಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆರೆದಿರತಕ್ಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರಗಳೇನಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾನು ಅಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರಗಳು ಎಂದು ಕರೆದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಮುಚ್ಚಿ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅನೇಕ ಖಾಸಗೀ ಮಹನೀಯರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ರಂಗದಲ್ಲಿ ದುಡಿದಂಥ ಜನರಿಗೇನಾದರೂ ಒಂದು ಬಹುಮಾನ ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಮೇಯ ಉಂಟಾದರೆ ಆ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಈ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಖೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ದೃಢವಾದ ನಿಲುವನ್ನು ತಾಳಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೊರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹಾವೂ ಸಾಯಬಾರದು—ಕೋಲೂ ಮುರಿಯಬಾರದು ಅನ್ನುವಂತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಸರಿಯಾದ ನಿಲುವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡಲೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ವಾಸದ ಮನೆಗಳಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಆ ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ವಸತಿ ಗೃಹಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿರುವಂತೆ ಇದಕ್ಕೂ ಏಕೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೂಡ

ಕೊಡಬಾರದು ? ದೇಶಕ್ಕೆ ಆ ಪೋಲೀಸ್ ಬಾಬು ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವೋ ದೇಶದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಈ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳೂ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲು ವಾಸದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟುದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

5-30 P.M.

†ಶ್ರೀ ಎನ್. ಲೋಕಯ್ಯನಾಯಕ್ (ವಿರಾಜಪೇಟೆ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಹಣದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಮಾಡುತ್ತಾ ಇವರಲ್ಲಿತಕ್ಕ ಹಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಉತ್ತಮ ಫಲಕಾರಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆಂಬು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅಂದರೆ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವ ಶಿಲ್ಪಿಗಾರರು ಎಂಬರ್ಥ. ಅಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುವ ಮಕ್ಕಳು ಮುಂದಿನ ಪ್ರಜೆಗಳು. ಅವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಈ ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಪ್ರಜೆಗಳು ಆಗುತ್ತಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಒಂದು ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ನೇಮಕ, ಮತ್ತೆ ಅವರನ್ನು ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹತೋಟಿ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಭಾಗ. ಈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಮೇಲೆ ಹತೋಟಿ ಇಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಟೂರ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಹಾಕುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ಅದನ್ನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಬಾರದು. ಈಗ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಒಂದು ಟೆಂಟಟಿವ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಿಂಥ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಡಿ. ಇ. ಓ. ಆಗಿರುವವರು ಮತ್ತು ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಇಂತಿಂಥ ಕಡೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಅವರಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಸಾಯಂಕಾಲ ಕೋಳಿ, ಕುರಿ ಮಾಂಸ, ಇತ್ಯಾದಿ ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಇಂತಹ ಅವಕಾಶ ಇರಬಾರದು. ಯಾರು ಯಾವ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು. ಸರ್‌ಪ್ರೈಜಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಹೆದರಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಸರಿಯಾದ ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್ ಸಹ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೋಗಿರುವಾಗ ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಹಾಜರು ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಕೂಡಲೇ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಬಹುದು. ಕಳೆದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೊಡಗು, ಹಾಸನ, ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ರಿಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಇವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ ಬಗ್ಗೆ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಿಂದ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆ ಬಂತು. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಸುಮಾರು 160 ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದಲೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಗತಿಯೇನು ? ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ರಿಟ್ಟನ್ನು ವೆಕೇಟ್ ಮಾಡಿಸಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವ ಹಕ್ಕುನ್ನು ಹೈಕೋರ್ಟಿನಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದುವರೆಗೆ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದುದು ಬಹಳ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಸಂಬಳವಿದೆ. ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್ ಆಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತೆ. ಸಂಬಳದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಇದೆ. ಅವರಿಗೆ ಫೈನಾಷಿಯಲ್ ಬೆನಿಫಿಟ್ಸ್ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೊಮೋಷನ್ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಟರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಬಳ ಇರಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಿದ್ದರೆ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರಷ್ಟೇ ಸಂಬಳ ನನಗೂ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಲೋಕಯ್ಯನಾಯಕ್)

ಸಿಗುತ್ತದೆಂದು ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಗೌರವ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸಂಬಳವನ್ನು ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಂಬಳಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕುಶಾಲನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಶಾಲೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣ ಉಂಟು. ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಗದೇ ಇರುವುದರಿಂದ, ಕೆಲವರು ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಬಹಳ ತಡವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುವುದರಿಂದ, ಈ ಶಾಲೆಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವವರು ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟೀವ್ ಡಿಫಿಕಲ್ಟೀಸ್ ಇದ್ದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಆ ರೀತಿ ತಡವಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಬೇಕು.

ಕಳೆದ ಸಾರಿ ಜನರಲ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಚುನಾವಣೆ ಡ್ಯೂಟಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಪರ ಊರುಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ದಿನಭತ್ಯವನ್ನೇನೋ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಟಿ.ಎ.ಯನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಉಂಟು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಕಳುಹಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಜವಾಬು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾರ್ಯಾರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಜನರಲ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಟಿ.ಎ.ಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕೊಡಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಿರಾಜಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಉಂಟು. ಅಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಇದ್ದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಕೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಪಡೆದು, ಇಡೀ ಮಕ್ಕಳ ಜೀವನೋಪಾಯವೇ ಹಾಳಾಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಲೆಕ್ಕದ ಪಾಠಗಳಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ್ದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಅಂಕೆಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಹಣಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು. ಇವತ್ತು ಜಾತ್ಯಾತೀತ ಭಾವನೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ, ಅವರಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ, ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಮಾಜದವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಈಗ ನಾವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದೇ ಜನಾಂಗವಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕೆಂಬ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಇದರಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಸಮವೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಬರುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಇಲ್ಲ. ಹರಿಜನ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಅಥವಾ ಗಿರಿಜನ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ಇರದೆ ಯಾವ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಇದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವಿ. ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ (ಧಾರವಾಡ–ಗ್ರಾಮಾಂತರ).—ಇದು ಜಾತ್ಯಾತೀತ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅವರು ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೇರಬೇಕು. ಅವರು ಇತರ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಇರಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಎಡೆಕೊಡಬೇಡಿ. ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾದ ಅನುಕೂಲತೆ ಕೊಡಿ, ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಅವೆಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಿ. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಡಬೇಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಲೋಕಯ್ಯ ನಾಯಕ್.—ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹರಿಜನ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಗಿರಿಜನರ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಎಂದು ಇರಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಂ. ಕೊಟ್ರಬಸಯ್ಯಸೋಗಿ.—ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಯವರನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಜನರಲ್ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಲೋಕಯ್ಯ ನಾಯಕ್.—ಇನ್ನು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳ ವಿಚಾರ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಕೂಡ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. 5ನೇ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ರೀಡರ್ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ, ಪುಟ 48ರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ.

National Readers : Reader II-Page 48. Fight against Malaria.

> ..." We must also guard ourselves against mosquittos. We should always sleep under mosquitto net. Then Mosquittos cannot bite, or we should cover our hands and faces with kerosene oil."

ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆರೋಸಿನ್ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಬಂದರೆ, ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಬಂದರೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದೂ ಇವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು. ಸಮಿತಿಯವರು ಇದನ್ನು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುವಾಗ ಬಹಳ ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಆರ್. ಹಾಲಸ್ವಾಮಿ (ಜಗಳೂರು).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂತಹ ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾ, ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ 46 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಹಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದೀಚೆಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಗತಿಯೂ ಭರದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾ ಇವೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾ, ಕ್ವಾಂಟಿಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಹೊರತು, ಕ್ವಾಲಿಟಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಯವರು ತಮ್ಮ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೇ ತೊಂದರೆಗಳಿದ್ದರೂ, ಸರ್ಕಾರ ಈ ಒಂದು ಗುಣ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರೈಮರಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮಹಿಳಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ, ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಮತ್ತು ಮಮತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಮಹಿಳೆಯರು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಹಿಳಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಈಗ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮಹಿಳಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸು ವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಪಲ್ಸರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಫಿಗರ್ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಹುಡುಗರಸಂಖ್ಯೆ ಹಾಜರಿಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೋ, ಅಷ್ಟು ಹುಡುಗರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸುವಂತಹ

(ಶ್ರೀ ಜೆ. ಆರ್. ಹಾಲಸ್ವಾಮಿ)

ಏನೂ ಏರ್ಪಾಡು ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀಮಾನ್ ತಮ್ಮಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದರು, ಸಿಂಗಲ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಒಂದು ಸಿಂಗಲ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತರಗತಿಗಳ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವುದಾದರೂ ಎರಡು ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಎರಡು ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕೊಠಡಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಇರುತ್ತವೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಿಂಗಲ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಏಕರೂಪದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಇವತ್ತು ಈ ನೌಕರಿ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಆದಾಗ ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆತಾಯಂದಿರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ವರ್ಗವಾದರೆ, ಆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಅವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಓದಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ಸಿಲೆಬಸ್ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿಯ ಸಿಲೆಬಸ್ ಬೇರೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ರೂಪವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶಾಲೆಗಳ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಶಾಲಾ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಪ್ಲಾನು ಮತ್ತು ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಇಷ್ಟೇ ಸೈಜ್ ಇರಬೇಕು. ಹೀಗೆಯೇ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಹಾಕಬೇಕು, ಮೇಲ್ಛಾವಣಿಗೆ ಮಂಗಳೂರು ಹೆಂಚೇ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮಗಳು ಇವೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಡಿಲಗೊಳಿಸಿ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯತಕ್ಕ ಕಾಡುಕಲ್ಲುಗಳು, ಮಣ್ಣು, ಸ್ವದೇಶಿ ಹೆಂಚುಗಳು, ಬಾದೆಹುಲ್ಲು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಈಗ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಮತ್ತು ಭದ್ರವಾದ ಚೆಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಈಗ ರಾಣಿಬೆನ್ನೂರಿನಲ್ಲಿ ಚೆಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಶಾಲೆಯ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕಂಥ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್‌ನಿಂದ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಆ ತರಹ ಉತ್ತಮವಾದ ಕಲ್ಲು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಪೆಸಿಫಿಕೇಷನ್, ರೇಟು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತುರನೂರ್ ವಿಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ಚಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಛಾವಣಿಗೆ ಬಾದೆಹುಲ್ಲು (ಅಪ್ಪು) ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಥಾ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವಂತಹ ಕಡ್ಡಾಯವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅನುತ್ತೀರ್ಣರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ವ್ಯಸನವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಅಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಕಡೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಈ ಒಂದು ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವನೆ, ಪ್ರೀತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಕ್ತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು

ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎ. ಚನ್ನೇಗೌಡ (ಪಾಂಡವಪುರ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೇ ಹೋಗಲಿ, ಲಂಚಾವತಾರ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪೋಲೀಸು ಇಲಾಖೆಗೇ ಹೋಗಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ಲಂಚ ಇದೆ. ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು. ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಲಂಚ ಇದೆ. ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಲಂಚ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಲಂಚ ಇದೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಲಂಚಮಯ; ಮತ್ತು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವೂ ಇದೆ. ಜಾತೀಯ ಗಲಭೆಗಳು ಆ ಊರಿನಲ್ಲಾಯಿತು, ಈ ಊರಿನಲ್ಲಾಯಿತು ಎಂದು ದಿನವೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಮತ್ತು ಜಾತೀಯ ಅಂಧಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಗುಣಮೌಲ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡದೇ ಇರುವುದು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರೇನೋ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಕೇವಲ 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಈಗ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದು ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿದೆಯೇ ವಿನಾ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಮತ್ತು ಜಾತೀಯತೆ ಇರುವುದು ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೂ ಇಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದ ಯುವಕರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಮುನ್ನ ಲಂಚವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಲಂಚವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಪಾಪದ ಕೆಲಸ, ರಾಷ್ಟ್ರದ್ರೋಹದ ಕೆಲಸ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎನ್ನುವಂಥಾ ನೀತಿ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾರಂಭ ಕಾಲದಿಂದಲೇ ಹೇಳಿಕೊಡುವಂತಹ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಏನು 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಗುರಿ ಬಿಟ್ಟು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದ ಶಾಲೆಯಿಂದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರೆಗೂ ಈ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಗುಣಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡುವುದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಮೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಇವೆ ಈ ಮೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಮಾರು 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಪ್ರಕಾರವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ರಮವನ್ನು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅದರದರ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಸಿಂಡಿಕೇಟ್, ಸೆನೆಟ್ ಮತ್ತು ಅಕೆಡೆಮಿಕ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ರಚನೆಯೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಆಕ್ಟ್ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೂಡ ಇದೆ. ಆದರೆ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಕ್ಟಿನ ಸೆಕ್ಷನ್ 9-5-2 ರ ಪ್ರಕಾರ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಒಬ್ಬ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯನ್ನು 6 ತಿಂಗಳು ಕಾಲ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು 4 ಸಾರಿ 5 ಸಾರಿ ಪದೇ ಪದೇ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಅಧಿಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಇದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 6 ತಿಂಗಳೂ ಕೂಡ ಒಬ್ಬ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಅಧಿಕಾರ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಅವರ ನೇಮಕದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತಾರತಮ್ಯ ಇದೆ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇರವಾಗಿ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಅನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಪ್ಯಾನಲ್ ಆಫ್ ನೇಮ್ಸ್ ಸಬ್‌ಮಿಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿ ನೇಮಕದ ಬಗ್ಗೆ, ಇತರ ರಚನೆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೂ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೂ ತಾರತಮ್ಯ ಇರಬಾರದು. ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತಹ ಏಕರೂಪದ ಶಾಸನವನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ತರದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಸೆನೆಟ್, ಸಿಂಡಿಕೇಟ್,

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎ. ಚನ್ನೇಗೌಡ)

ಅಕೆಡೆಮಿಕ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್, ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್, ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷಾ ಕ್ರಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತಹ ಏಕರೂಪದ ಶಾಸನವನ್ನು ತಂದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು ಎನ್ನುವ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ನಾನು ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಲಾದರೋ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಫೇಲ್ ಆದರೂ ಕೂಡ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದು, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಪೈಪೋಟಿ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು 3 ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಫೇಲ್ ಆದರೂ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಪೈಪೋಟಿಯಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾ ಮಟ್ಟ ಅಧಃಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥಾ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣ ತಿದ್ದಬೇಕು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಅಟಾನಮಸ್ ಬಾಡಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಇದೆ, ಸೆನೆಟ್ ಇವೆ, ಅವರೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮತ್ತು ಪರೋಕ್ಷ ಕೈವಾಡವಿದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪಕ್ಷಪಾತ ಬಹಳವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಜನ ಪಕ್ಷಪಾತ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಘನ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಿಸರ್ಚ್ ಕೂಡ ಅಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಾದ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಲಾಯಕ್ಕಲ್ಲದ ಸಂಶೋಧನಾ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ. ಆ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಸರಾಗಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಅಷ್ಟೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಆನ್ಯುಯಲ್ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ತರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ 6 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರೊಫೆಸರು ಒಂದೇ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದು ಹಿಂದಿನ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಹೊಸ ಟೈಟಲ್ ಕೊಟ್ಟು, ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ನಿಜವಲ್ಲದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು, ಅಕ್ರಮವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂತವರ ಮೇಲೆ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಇದನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕು.

6-00 P.M.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಪಾಳೆಗಾರಿಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. 3-4 ಜನ ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಗುಂಪುಗೂಳಿತನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯುವುದಾದರೆ ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಜನತೆಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗ್ರಂಥಾಲಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಆಗಲೀ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರಾಗಲೀ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಜಿಲ್ಲಾಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳು ಇವೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಿವೆ. ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್‌ಗಳೇ ಆಗಲೀ ಅಂಡರ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ಸ್ ಆಗಲಿ ಇದರ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಉಪಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ರಿಸರ್ಚ್ ಮೆಥಡಾಲಜಿ ಮತ್ತು ಡ್ಯಾಟಾ ಕಲೆಕ್ಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿವಾರ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಪಾಠವನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಶೋಧನೆ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕೊಲಿಜಿಯೇಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ 586 ಜನ ಲೆಕ್ಚರರ್‌ಗಳು, 89 ಜನ ರೀಡರ್‌ಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ವರ್ಕ್‌ಲೋಡ್ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿ 12 ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರು ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಇರಬೇಕೆಂದು 3 ರೀಡರ್ಸ್ 8 ಜನ ಲೆಕ್ಚರರ್‌ಗಳು ಇರಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ತತ್ವ ಇದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ

ಪ್ರತಿ 24 ಜನ ಲೆಕ್ಚರರ್‌ಗೆ ಒಬ್ಬ ರೀಡರ್ಸ್ 3 ಜನ ರೀಡರ್ಸ್‌ಗೆ ಒಬ್ಬ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಇರುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯಾರೋ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದರೆ ಕೊಲಿಜಿಯೆಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್‌ನ ಅವಕಾಶ ಜಾಗ್ರತೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬೇಸರಿಕೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಖಾಲಿಯಿರುವ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. D.R.M.E. ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಫಿಜಿಕ್ಸ್, ಕೆಮಿಸ್ಟ್ರಿ, ಮ್ಯಾಥಮೆಟಿಕ್ಸ್ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಖಾಲಿ ಇವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಫಿಜಿಕ್ಸ್ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ವಿಭಾಗಗಳಿಗೆ ನೇಮಕಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅದೇ ಬೆಂಗಳೂರು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕೆಮಿಸ್ಟ್ರಿ ಪ್ರೊಫೆಸರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದ ನಿದರ್ಶನವಿಲ್ಲವೆ? ಈ ರೀತಿ ಪಕ್ಷಪಾತ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಫ್ರೀ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಲಿ, 100 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾದರೆ ಖರ್ಚಾಗಲಿ, ಅವಕ್ಕೆ ನನ್ನ ವಿರೋಧ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಫ್ರೀ ಎಜುಕೇಷನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಖಾಸಗಿಯವರು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಬಿಡಬೇಡಿ. ಖಾಸಗಿಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವ್ಯಾಪಾರ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಖಾಸಗೀಯವರು ಕೊಡುಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಗಾಧವಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೊತ್ತದ ಫೀಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡುಗೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಬಡಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು.

ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಕಾರ್ಯ ಒಳ್ಳೆಯದಾದರೂ ಕೂಡ ಪರಿಷ್ಕೃತವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇರವಾಗಿ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕಟ್ಟಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಚುಕ್ಕೆ ಗುರುತಿನ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ತಮ್ಮ ಭಾಗದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ತಮ್ಮ ಭಾಗದ ಹಣವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಪಾಲು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರ ಹತ್ತಿರ ಹಣ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಭಾಗದ ಹಣವನ್ನು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ಕೊಡುವವರೆಗೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಹಣ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಮದುವೆಯಾಗುವವರೆಗೂ ಹುಚ್ಚು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಹುಚ್ಚು ಬಿಡುವವರೆಗೂ ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಇದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಏನೆಂದರೆ ರಾಜ್ಯದ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಮಂಡಲಿಯವರು ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಬರುವ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಂತಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರಿಂದ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ರಚಿಸಿ, ಸಹಾಯಮಾಡಲಿ.

ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಅಡ್ಮಿಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನಲಿ, ಸೋಷಿಯಲಿ ಅಂಡ್ ಇಕನಾಮಿಕಲಿ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಆದವರಿಗೆ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲು ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮ ಇದೆ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಸಹಾ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಣವಿರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಟ್‌ಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಸರ್ಕಾರೀ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಖಾಸಗೀ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ತರಗತಿಗೆ ಪಾಠಹೇಳಿಕೊಡುವವರಿಗೆ 230 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ 11ನೇ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್‌ನವರಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವವರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠಹೇಳಿಕೊಡುವವರು ಪೋಸ್ಟ್‌ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೆಟ್‌ಗಳೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ಪಾಠಹೇಳಿಕೊಡುವವರಿಗೆ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. 11ನೇ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವವರಿಗೆ ಟೀಚರ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ಹೆಸರಿನ ಬದಲಾವಣೆಯಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡು

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎ. ಚನ್ನೇಗೌಡ)

ವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ " ಟೀಚರ್ " ಗಳಿಗೂ ಸಹ ಸಮಾನವಾದ ವೇತನ ಕೊಟ್ಟು ಹುಮ್ಮಸಿನಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೊಠಾರಿ ಆಯೋಗದಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆಯೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳಿಗೆ ಲೋಪ ಬರನಂತೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬೇಕಾದರೆ ರಾಜಕೀಯ ದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲಿ. ಹಿಂದಿನ ಶಾನುಭೋಗರು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ ಸಹ ರಾಜಕೀಯವನ್ನೆ ಕಸಬನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಅಧಃಪತನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಕೂಡ ತನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ 100 ಮೈಲಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯ ಬಹುತೇಕ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನ ನಾನೂ ಸಹ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಅವರ ಹುಟ್ಟುಸ್ಥಳದ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟರೆ ವಿದ್ಯಾಮಟ್ಟ ಮುಂದು ವರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಟಿ. ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿ (ಮಧುಗಿರಿ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ. ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆ ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮವು ಕಾನೂನಿನ ಕಡತದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆಯೇ ವಿನಃ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಸೆನ್‌ಸಸ್ ಮಾಡಿದ ಹುಡುಗರ ಹೆಸರುಗಳು ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್ ರಿಜಿಸ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರೆ ಹುಡುಗರು ಶಾಲೆಗೆ ಹಾಜ ರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪೋಷಕರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ದಂಡವನ್ನು ವಿಧಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನಾಗಲೀ ದಂಡಿಸುವುದನ್ನಾನಲೀ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಫಲತೆ ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆ ಗಳಿಗೆ ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಭಾಗದ ಹಣವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳ ಎಂದರೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳು. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಅಧೋ ಗತಿಗೆ ಹೋಗಿವೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ವೃತ್ತಿ ಎನ್ನುವುದು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇರುವ ಟೀಚರುಗಳಿಗೆ ಇದು ಒಂದು ಉಪ ಕಸಬಾಗಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರವೋ, ವ್ಯವಸಾಯವೋ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶಾಲೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಉಪಕಸಬಿನಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರಿಯಾಗಿ ಶಾಲೆ ಗಳಿಗೇ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳೇ ವಾಸಕ್ಕೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಸಬೂಬು ನ್ಯಾಯ ವಲ್ಲ, ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೇ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿ ನಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಕೂಡದು ಎಂದು ಇದ್ದಾರೇನೋ ಎಂದು ಕಾಣು ತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳು ಹಾಗೂ ಅವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಇನ್ನಿತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಂದು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ಇರುವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಇವರು ಸರಿಯಾಗಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ತನಿಖಾ ವಿಭಾಗ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಅವರ ಮೂಲಕ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕೇರ್ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹಾಲು ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹಂಚುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಾ ಯರೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಕಸಬಾಗಿದೆ, ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಶಾಲೆಯಲ್ಲೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹೇಳಿಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಲು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರೈವೇಟು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಎಂದು ತೆರೆಯಲು ಸರಕಾರ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಇದರಲ್ಲಿ 25 ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಇರಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರದವರ ಮನೋಭಾವನೆ ಯೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಇಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಹುಡುಗರು ಬರಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಧುಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಖಾಸಗಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ತೆರೆದಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಇರುವ ಡಿ.ಇ.ಓ. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡಿ.ಇ.ಓ. ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ಇವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ ಇಟ್ಟರೆ ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಇರುವಂತೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲಸಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ಕೈ ಬಿಡಿ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸುಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೂ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆ ಇಂದು ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವಾಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿವೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸರಿಯಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳ ವಿಚಾರ. ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯವರು ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಕಡೆ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜಾತೀಯತೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ನವರ್ಗದವರಿಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳು ಎಂದು ತೆರೆದು ಸರಕಾರದಿಂದ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ಣಾಟಕ ಆದಿದ್ರಾವಿಡ ಹಾಸ್ಟೆಲ್, ಬಣಜಾರಾ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಎಂದು ಬೇರೆ, ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯ ಎಂದು ಬೇರೆ, ಕಾಳಿದಾಸ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಎಂದು ಬೇರೆ, ಕನಕದಾಸ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಎಂದು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರಕಾರದ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಸರಿಯಾದ ತನಿಖೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಜಾತೀಯತೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜಾತೀಯತೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಏಕರೂಪತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್‌ಗಳ ವಿಚಾರ. ನಾನೂ ಕೂಡ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಕಮಿಟಿ ಮೆಂಬರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳು ಗೊತ್ತಿದೆ. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಯಾರಿಗೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ದೊರಕಬೇಕೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವ ಒಬ್ಬ ಎನ್. ಜಿ. ಓ. ರವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಬೇಕು ಎಂದರೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವವರು ಸರಕಾರದ ಕಡೆಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕುವಾಗ ಅದನ್ನು ತಹಶೀಲುದಾರರ ಕಡೆಯಿಂದ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ತಹಶೀಲುದಾರರುಗಳು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟು ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್‌ಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಬಡವರಾದ ಸಾಮಾನ್ಯಜನರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಎನ್. ಜಿ. ಓ. ಗಳಿಗೂ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಸ್ಟೇಟ್ ಲೆವೆಲ್ ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಡೈರೆಕ್ಟರು (ಡಿ. ಪಿ. ಐ.) ಎಂದು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ಆಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳ ವಿಲೇವಾರಿಯೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಆಯಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಡಿ. ಇ. ಓ. ಎಂದು ಇರುವ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲ

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಟಿ. ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿ)

ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಸರಕಾರ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರು ಕಾಲೇಜು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರೊಳಗೆ ರೈತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶವಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇಷ್ಟು ಮಾತಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ (ಚಿಕ್ಕಪೇಟೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇಲ್ಲಿರುವ ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತು ಸರಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯಧನ ಪಡೆಯುತಕ್ಕಂತಹ ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರುಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಲಂಚ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೂ ಲಂಚವನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇವರಿಗೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗು ಗ್ರ್ಯಾಂಟು ಎಂದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಗ್ರ್ಯಾಂಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಟೀಚರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇವರಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೋ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಬ್ಬರು ನನಗೆ ಒಂದು ಕಥೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಇದರ ವಿಚಾರ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೇನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಶಂಕರಗೌಡರು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲಿ, ನಾನೇ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಇರುವ ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರದ್ದುಮಾಡಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಮಾಡಿ ಸರಕಾರದವರೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಡೆಸಿದರೆ ಇಂತಹ ತೊಂದರೆಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ತಪ್ಪುತ್ತವೆ. ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಹಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಹಣ ಹೇಗೆ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇರುವ ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳವರ ಉಪಕರಣಗಳು ಹೇಗಿವೆ, ಅವರ ಮನೆಗಳು ಹೇಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಂಪೇರು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇರುವ ಶಾಲೆಗಳು ಹೇಗಿವೆ ಎಂದರೆ ಕೋಳಿ ಗೂಡಿನಂತಹ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿವೆ. ಇವಕ್ಕೆ ಯಾವ ಆಟದ ಮೈದಾನವಾದರೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಹುಡುಗರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ಥಳವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಹೊಲಸಾಗಿರುವ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಸರಕಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಕೋಳಿಗೂಡಿನ ವಿದ್ಯಾ ಶಾಲೆಗಳು ಎಲ್ಲಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನೊಡನೆ ಬನ್ನಿ, ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರುಗಳ ಮನೆ ಸುಸಜ್ಜಿತವಾಗಿದ್ದು, ಟೆಲಿಫೋನಿನ ಸೌಕರ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಫಿಯಟ್ ಕಾರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವೈಭವದ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಹೆಂಗಸರ ಮೈಮೇಲೆ ವಜ್ರ ವೈಢೂರ್ಯಗಳ ಆಭರಣಗಳಿವೆ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರು ವೈಭವದ ಜೀವನವನ್ನು ಮತ್ತು ಮಜವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತಕ್ಕ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ 80 ಭಾಗ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿವೆ. ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೈ ಮುಗಿದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು, ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿ ತಿಂದಿದ್ದಾರೆ, ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವಂಥ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ ಆ ಶಾಲೆಯ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗದೆ, ಆ ಶಾಲೆಯ ಭವಿಷ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ. ಕೆ. ಎಸ್. ನಾಗರತ್ನಮ್ಮ.—ಎಷ್ಟೋ ಶಾಲೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನೂರಕ್ಕೆ 80 ಭಾಗ ಈ ರೀತಿ ಅವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು. ನಾನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರಿಗೆ

ಹೇಳಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರುಗಳ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್, ಸೋಫ ಸೆಟ್‌ಗಳು, ಇವುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ವೈಭವವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ಅವರು ನಡೆಸ ತಕ್ಕದ್ದನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವೆರಡರಲ್ಲಿರುವ ತಾರತಮ್ಯ ಅಜಗಜಾಂತರವಾಗಿದೆ. ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಪವಿತ್ರವಾದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದುವೋ ಆ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾರಾಯಿ ಅಂಗಡಿಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತವೆಯೋ ಆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಈ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಆದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಾವೇ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ಸ್ ಎಂದು ಅಮೆರಿಕಾದಿಂದ ಮತ್ತು ವಿದೇಶಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರು, ಹುಡುಗಿಯರು ಇರುವಾಗ, ಇವರು ಪಾಠ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ, ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನದ ಬದಲು ಸಮಾಜ ಸಂಪರ್ಕದ ಬಗ್ಗೆ ಬೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಗಂಡಸರು ಹೆಂಗಸರು ಪಕ್ಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿನ ರೀತಿ ಸರಿಯಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರಬೇಕು, ಭೇದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವ ಹಾಗೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಇತರ ದೇಶಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಬೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸೆನೆಟ್ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು. ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದವರು ಪಾಠ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಏಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಮೆರಿಕಾದಿಂದ ಬರುವವರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕ್ಕೂ ಅನುಮಾನವನ್ನು ಕಾಣತಕ್ಕ ಸಂದಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಬರುವವರು ಗುಪ್ತ ಚಾರಿಗಳಿರಬಹುದು, ಅಮೇರಿಕದ ಏಜೆಂಟರಿರಬಹುದು. ನೂರೆಂಟು ತರಹ ಜನ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿ, ಇಂಥವರು ಯಾರಿಂದರಾದರೂ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ, ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗತಕ್ಕ ಸಂಭವವಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ನಮಗೂ ತೊಂದರೆ ಬರುವುದಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಒಂದು ಖಾಸಗಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ 30 ಜನ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಫೇಲ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಂಟ್ ಸಲೀಸಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಶಾಲೆ ಸೆಂಟ್‌ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರಿಸಲ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಒಂದು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲೈಬ್ರೆರಿಗಳೂ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಖಾಸಗಿಯವರು ಲೈಬ್ರೆರಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟು, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪುನಃ ಅದೇ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೇರೊಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಹಿಡಿದು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರಾಂಟ್ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬರೇ ಹತ್ತಾರು ಕಡೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕೆಲವೇ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಅಷ್ಟೂ ಕಡೆಯೂ ಗ್ರಾಂಟ್ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಉಳಿದ ಕಡೆ ಅವರು ಗ್ರಾಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಡಿಸ್ಮಿಸ್ ಆದ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ಗುಮಾಸ್ತರು ಕೂಡ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶಂಕರಗೌಡರು ಬಹಳ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಈ

(ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್)

ಇಲಾಖೆಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಅವರು ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಚೆಕ್ ಮೂಲಕ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಘನವಾದ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಚೆಕ್ ಮೂಲಕ ಸಂಬಳದ ಪಾವತಿ ಮಾಡುತ್ತ ಇದ್ದಾರೆ. ಸಂಬಳದ ಚೆಕ್ಕನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಕ್ಯಾಷ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ತಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಅವರು ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ದುರಂತಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ತಮ್ಮ ಶೀಲವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಇದೆ. ಈ ದುರಂತವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸತಕ್ಕ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಎಂದರೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

6–30 P.M.

† ಶ್ರೀ ಆರ್. ದಯಾನಂದಸಾಗರ್ (ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಮಿತ್ರರಾದ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿದ್ಯಾ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು 46 ಕೋಟಿ 17 ಲಕ್ಷ 90 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಾನಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಯ ಅಡಿಪಾಯ. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ವಿದ್ಯಾವಂತರು, ಇರುತ್ತಾರೋ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಯಾವತ್ತೂ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಜರ್ಮನಿ, ಅಮೇರಿಕ, ಜಪಾನ್ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಜ್ಞರಿದ್ದಾರೆ, ಬುದ್ಧಿವಂತರಿದ್ದಾರೆ, ತಿಳಿದವರಿದ್ದಾರೆ, ಸೈನ್ಸ್, ಮೆಟಲರ್ಜಿ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡೆದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಂದ ದೇಶೋದ್ಧಾರವಾಗಿದೆ, ಉಜ್ವಲವಾದ ಇತಿಹಾಸ ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿರುವ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವೂ ಕೂಡ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು 46 ಕೋಟಿ ಕೇಳಿದರೆ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ; ಇನ್ನೂ 10 ಕೋಟಿ ಕೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಕೊಡಬಹುದು. ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಎರಡು ಕಾಲೇಜುಗಳು, ಒಂದು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜು, ಇನ್ನೊಂದು ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜು ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಆರ್ಟ್ಸ್ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ಓದಬೇಕಾದರೆ ಮೈಸೂರಿನ ಮಹಾರಾಜ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಸೈನ್ಸ್ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೇ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ದಿವಸ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ 20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿರುವ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದೇವೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳು, ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳಾಗಿವೆ, ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಆನಂದವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಸಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿದೆ, ಸುಮಾರು 20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆ ಸರಕಾರದ ಇಲಾಖೆ. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಗತಿಯೂ ಕೂಡ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟದಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆಯಾಗುವುದು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದು ಜನ ಸುಸಂಸ್ಕೃತರಾಗಿ, ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿ, ತಜ್ಞರಾಗಿ ಬೆಳೆದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯಾಗುವುದು ನಿಜ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬೆಳೆದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೀರಿ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ, ನೋಡಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಈಗ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ತಾಳೆಹಾಕಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿದೆ. ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ

ಕ್ಕಾಗಿ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಎಂದು ಆತ್ಮವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಎದೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ಎಂಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೆಂದರೆ ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ದಾಟಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪಾಸುಮಾಡಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವಾಕ್ಯ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಾಗಲೀ ಬರೆಯಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಸ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಆದವರು ಹಾಗಿರಲಿ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ ಡಿಗ್ರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವವರಿಗೆ ಡಿಕ್ಟೇಷನ್ ಕೊಡಿ, ಹೇಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, ನೋಡಿ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅಧೋಗತಿಗೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು ? ಏಕೆ ಹೀಗಾಯಿತು ? 46 ಕೋಟಿ ಕೇಳಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಇನ್ನೂ 10 ಕೋಟಿ ಬೇಕಾದರೂ ಉದಾರವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯ, ರಾಷ್ಟ್ರೋದ್ಧಾರ ಮಾಡುವಾಗ 46 ಕೋಟಿ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ, 100 ಕೋಟಿ ಬೇಕಾದರೂ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ, 213 ಕೋಟಿ ಆದಾಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ರೀತಿ ನೀತಿ, ಅನುಸರಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಹೇಗಿದೆ? ಯಾವರೀತಿಯದೆ? ಹಿಂದೆಯೇ ಇದು ಹುಚ್ಚರ ಆಟ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮಹಮದ್ ಬಿನ್ ತೊಗಲಕ್ ಎಂಬ ನವಾಬನಿದ್ದ. ಅವನ ಕಾಲ ಹೇಗಿತ್ತು? ಒಂದೊಂದು ಮಾತಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಆರ್ಡರ್. ಆತ ಒಂದು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿರುವವರು ದೇವಗಿರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಅದು ಮಧ್ಯ ಇದೆ, ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ. ಯೋಚನೆಮಾಡೇ ಹೀಗೆ ಆರ್ಡರುಮಾಡಿದ. ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ದೇವಗಿರಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡುಹೋದರು. ಹಾಗೆ ಹೋದಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಆತ ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಜನರು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದುದರಿಂದ ಬಹಳ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ನಂತರ ಮತ್ತೆ ದೇವಗಿರಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ದೆಹಲಿಗೇ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಡರುಮಾಡಿದ, ಯಾರು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವರೋ ಅವರನ್ನು ಆನೆ ಕಾಲಿಗೆ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ಎಳೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ. ಇದು ಮಹಮದ್ ಬಿನ್ ತೊಗಲಕನ ದರ್ಬಾರು. ಇಂಥ ದರ್ಬಾರು ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಶಾಲೆಗಳೂ ಇವೆ. ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವರು ಯೋಗ್ಯರು ನಡೆಸಿರಬಹುದು. ಅವು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ. ಆದರೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಮುಂದೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಕೂಡ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯೂ ಕೂಡ ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬರುವವರಿಂದ ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಯೋಗ್ಯರಾಗಿರುವವರು ಲಂಚ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಹಿಂಸೆ. ಪ್ರತಿಸಾರಿಯೂ ಕೂಡ ಒಂದೊಂದು ಫೈಲಿಗೂ 20 ರಿಂದ ನೂರು ಸಾರಿ ಅರ್ಡಿನರಿ ಕ್ವೈರಿ ಹಾಕಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನೂ ಕೂಡ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಕೂಡ, ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಲಗತ್ತಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕ್ವೈರಿ ಹಾಕಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲೇ ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಕೂಡ ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿರುವುದುಂಟು. ಇದೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಯಾರು ವಿದ್ಯಾ ಸೇವೆ ಮಾಡುವರೋ, ಯಾರು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಹಕಾರ ಕೊಡುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಆಗುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಅಮೇಲೆ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ಬ್ರೈನ್‌ವೇವ್—10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಹಮದ್ ಬಿನ್ ತೊಗಲಕನಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯವರು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಮಾಡಬೇಕು.

ಯಾರ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು ? ಈ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಾವು ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯ ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ, ಸಹಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ, ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಶಾಲೆ ಮುಚ್ಚಿ. ನೀವು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಇತರರು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಪಟ್ಟರೆ, ಖಾಸಗಿಯವರು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಇದೇ ತಾನೆ ತಾವು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಉತ್ತೇಜನ ! ಆ ಜನರಿಗೆ ಭುಜಕ್ಕೆ ಭುಜ ಕೊಟ್ಟು ಇಲಾಖೆಯವರು ಮತ್ತು ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸೋಣ ಅಂತ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಚಿತ್ರ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುವುದು, ಹೊಸತಾಗಿ ಶಾಲೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ 5 ಸಾವಿರ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ

(ಶ್ರೀ ಆರ್. ದಯಾನಂದಸಾಗರ್)

ರೂಪಾಯಿ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬುದು ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ, 5 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅವನಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೂ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಶಾಲೆಯನ್ನು ಅವನು ನಡೆಸಬೇಕು, ಅವನು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಬೇಕು. ಆಟದ ಆವರಣ ಬೇಕು, ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ ಬೇಕು, ಲ್ಯಾಬೊರೇಟರಿ ಬೇಕು, ಇವುಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹಣ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರುವುದು? ಇದನ್ನು ಇಲಾಖೆಯವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ, ತಮಗೆ ತೋರಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಡರ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೋರ್ಸ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತು ಟ್ರೈನ್ಡ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆದಮೇಲೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದರೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಮುಂದೆ ಬಂದಾರು. ಮೊದಲು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಟೀಚರ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೋರ್ಸ್ ಇತ್ತು. ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪಾಸ್ ಆದವರು ಆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಪಡೆದು ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು, ಮತ್ತೊಂದು ಬ್ರೈನ್‌ವೇವ್ ಬಂತು ಎರಡು ವರ್ಷ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿದರು. ಅದೇ ಡಿಗ್ರಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಟೀಚ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಬಿ.ಎಡ್. ಡಿಗ್ರಿ ಆದರೆ ಸಾಕು, ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗೆ ಟೀಚ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷ ಬೇಕು ಅಂತ ಆಯಿತು.

ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್ಸ್ ನ್ಯಾಷನಲೈಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಹೇಗಪ್ಪಾ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರನನ್ನು, ಕಾಳಿದಾಸನನ್ನು ಮತ್ತು ಕುವೆಂಪುರವರನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆ ಕೂಡಿಸಿ ಮರ್ಚೆಂಟ್ ಆಫ್ ವೆನ್ನಿಸ್‌ನ್ನು ಬರೆಯಯ್ಯ ಎಂದು ಕುವೆಂಪುಗೂ, ಶಾಕುಂತಲಾ ಅನ್ನು ಬರೆಯಯ್ಯ ಎಂದು ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರಿಗೂ, ರಾಮಾಯಣ ದರ್ಶನವನ್ನು ಬರೆಯಯ್ಯ ಎಂದು ಕಾಳಿದಾಸನಿಗೂ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಹುಚ್ಚಾಚಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟೇ ಹುಚ್ಚಾಚಾರ ಇದು. ಪ್ರತಿಭೆ ಯಾರ ಸ್ವತ್ತೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ವತ್ತು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಶಾಕುಂತಲ ಬರೆಯಿರಿ, ಮರ್ಚೆಂಟ್ ಆಫ್ ವೆನ್ನಿಸ್ ಬರೆಯಿರಿ, ರಾಮಾಯಣ ದರ್ಶನ ಬರೆಯಿರಿ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಶಂಕರೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಆಗುವ ಮಾತಲ್ಲ. ಮರ್ಚೆಂಟ್ ಆಫ್ ವೆನ್ನಿಸ್ ಬರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರೇ ಆಗಬೇಕು, ಶಾಕುಂತಲ ಬರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಕಾಳಿದಾಸನೇ ಆಗಬೇಕು, ರಾಮಾಯಣ ದರ್ಶನವನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಕುವೆಂಪುರವರೇ ಆಗಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಂದ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್‌ಬುಕ್ಸ್ ಬರೆಸಿ ಅದನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಲು ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಆಫ್ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಅವರು ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಚೆನ್ನಾಗಿರತಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅದನ್ನು ಓದಲು ಕೊಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅನೇಕಾನೇಕ ತಪ್ಪುಗಳು ಇರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ತಯಾರು ಮಾಡಿದಂತಹ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್‌ನ್ನು ನೀವು ಓದಿ ಅಂತ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಈ ತರಹ ಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು, ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಆದರೆ ನೀವು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಡೆಮಾಕ್ರಸಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ತನಗೆ ಸೂಕ್ತ ವಾಗಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್ಕನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳೂ ಅದನ್ನು ಓದಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಮಹಮ್ಮದ್‌ಬಿನ್ ತೊಗಲಕ್ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಗಬಹುದು, ಯಾವುದೋ ಬರೆದು ಅದನ್ನೇ ಎಲ್ಲರೂ ಓದಿ ಎಂದರೆ ಅದು ಅವನ ಕಾಲನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನ್ಯಾಷನಲೈಸೇಷನ್ ಆಫ್ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್‌ಬುಕ್ಸ್' ಏನಿದೆ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ನವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮ ಯಾವುದು ಆಗಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯ. ಇದು ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾದ ಗಭೀರವಾದ ವಿಷಯ. ಇದರ ಮೇಲೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು, ಭಾಷಣಗಳು ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ನಾವು ಕನ್ನಡದ ಜನ ಕನ್ನಡಿಗರು. ಕನ್ನಡ ಎಂದರೆ ನಮಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ. ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹುರುಳು ಇದೆ, ಒಂದು ತಿರುಳು ಇದೆ. ರನ್ನ, ಪಂಪ, ಜನ್ನ ಕುವೆಂಪು ಮುಂತಾದ ಮಹಾಕವಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಹಿರಿಮೆ ಮತ್ತು ಹೆಮ್ಮೆ. ಆದರೆ ನಾಗಾ ಲೋಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಚಂದ್ರಮಂಡಲವನ್ನೇ ಭೇದಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ

ಕಾಲೋನಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸಾಹಸಿಗರ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ, ಸ್ಪುಟ್ನಿಕ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಆಟಾಮಿಕ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಕನ್ನಡದ ಜನ ಐನ್‌ಸ್ಟೀನ್, ನ್ಯೂಟನ್, ಮೈಕೇಲ್ ಫೆರಡೇ, ಸರ್ ಸಿ. ವಿ. ರಾಮನ್ ಅವರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು ಎಂಬ ದಕ್ಕೆ ನಾವು ಒಂದು ಹತ್ತಿರದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಅಷ್ಟೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆದರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮದೇ ಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಆ ಭಾಷೆ ಹೆಚ್ಚು ಮುಂದುವರಿಯದೇ ಹೋದರೆ, ಅದನ್ನೇ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ದೇಶವನ್ನು ಮುಂದೆ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ, ಅದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಕೆ ನನ್ನ ತಾಯಿ, ಆಕೆಗೂ ಒಂದು ಲಿಮಿಟೇಷನ್ ಇದೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರೈಮ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಇದು ಕೂಡ ಹಾಗೆ. ಇವತ್ತು ಸೈನ್ಸ್, ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ, ಮೆಟಲರ್ಜಿ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಆಹಾರದ ಅಭಾವದಿಂದ ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಂದ ಆಹಾರವನ್ನು ತರಿಸುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ಅತಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಮತ್ತು ಮಹಾಬುದ್ಧಿವಂತರನ್ನು ನಾವು ತಯಾರು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಷಾರ್ಟ್ ಕಟ್ ಆಗಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಆಡುವುದಾದರೆ ಯಾರು ವೇದಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಕನ್ನಡವೇ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನ ಕನ್ನಡದಿಂದಲೇ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಅವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾನ್‌ವೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಂತಹ ಅಭಾಸವಾಗಬಾರದು. ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ವೇದಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು, ಬಡಬಗ್ಗರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ, ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಏನಿದೆ ಇದು ಧರ್ಮದ ಮಾತಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಜನಗಳ ಅಭ್ಯುದಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಾಧಾರಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೊರಕುತ್ತಾ ಇದೆಯೇನು ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನ ಇಲ್ಲದೆ, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಂತಹ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳುವಳಿಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೊರಕಬೇಕು. ಅವರು ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಕೊಡೋಣ, ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರವಾಗಬೇಕು, ಮಾಡಿ. ಲೈಬ್ರರಿಗಳನ್ನು ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಿ, ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಿ, ಸಿನಿಮಾದವರಿಗೆ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಕೊಡಿ, ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಿ, ಆದರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ರಿಸರ್ಚ್‌ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕು ? ಇವತ್ತಿನ ಸ್ಪುಟ್ನಿಕ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಜನ ಅನ್ನ ಇಲ್ಲದೆ ಸಾಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಜನರು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ''ಹಕ್ಕಿ ಹಾರುತಿದೆ ಮೇಲೆ ನೋಡಿ'' ಎಂದು ಹಾಡಿದರೆ ಸಾಲದು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾರು ಈ ದಿವಸ ಅನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಆ ಶ್ರೀಮಾನ್ಯರ ಭಾಷೆ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಇನ್ನು ಯಾರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಜ್ಞಾನ ಅಗತ್ಯ. ನಾನು ಈ ದಿವಸ ಕಾಲುನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ತಲುಪಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕು ? ಆದರೆ ಅದೇ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲೇ ಮುಗಿಸಬಹುದು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಾವು ಅನೇಕ ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಏನೋ ಒಂದು ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡವೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಜನತೆ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು

(ಶ್ರೀ ಆರ್. ದಯಾನಂದಸಾಗರ್)

ಯಾವುದು ತಪ್ಪು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಎಂದು ಇಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ (ಕೋಟೆ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈಗ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಿದ್ಯಾಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಖಾತೆಗೆ ನಾವು 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಇದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಆಗಲೇ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಆದರೆ ನಾವು ಹೀಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಲಿರತಕ್ಕ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ಬರುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಂಖ್ಯಾ ಬಲ ಬಹಳವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದತಕ್ಕವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಫಲವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಹಿಂದು ಹಿಂದಕ್ಕೇ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ನಾವು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದಂತೆ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಫೈಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಪ್ರಯೋಗ ಗಳ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯಬೇಕಾದ ಪ್ರತಿಫಲಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅವರು ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಫ್ರೀ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಜನರನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಇಲ್ಲಿ ಟೀಕೆಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಇದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಏನಾದರೂ ಹಾಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿದಂತೆಯೇ. ಅನೇಕ ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯು ತ್ತಿದೆ. ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಫೀಜನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರನ್ನು ಓದಲು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೂ ಒಂದೇ ಕಳುಹಿಸದಿದ್ದರೂ ಒಂದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಫೀಜು ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಎಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆ ಯುತ್ತವೋ ಅಂದು ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಜನರು ನುಗ್ಗುವುದು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿದರೆ ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜ್ ವಿಜಯಾ ಕಾಲೇಜ್, ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯ ಕಾಲೇಜ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಖಾಸಗೀ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಶೋಷಣೆ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಒಂದು ವೇಷಭೂಷಣಗಳಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಈ ದಿವಸ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಫೀಜನ್ನು ಏನಾದರೂ ವಸೂಲ್ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಥ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ದಾನಿಗಳು ಧರ್ಮಿಷ್ಟರು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಶಾಲೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದ್ದರಿಂದ ಆ ದಾನಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ದಾನ ಧರ್ಮಗಳು ಈಗ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಶಾಲೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಮಟ್ಟಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಸ್ಟ್ರೆಂಗ್ತ್‌ನ್ನು ಇನ್‌ಫ್ಲೇಟ್ ಮಾಡುವುದು ಕಳ್ಳ ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್ ಹಾಕುವುದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಂದ ಚೆಕ್ ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಡಿಸ್ಕೌಂಟನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು , ಅವರು ಅದನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಹಂಗಾಮಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲಾಗುವುದೆಂದು ಅವರನ್ನು ಹೆದರಿ ಸುವುದು, ಅವರಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಕೃತಕ ಅಕೌಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು—ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದ್ದ ರಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳಾವುವು, ಅಕ್ರಮ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳು ಯಾವು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಹತೋಟಿಯೊಳಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಲ್ಲ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಜಾಗ ಇಲ್ಲ;

ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬಾರದೆ ಅವರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ನಾನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಂಧವಿರತಕ್ಕ ಕಾಮರ್ಸ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳು ಅಂದರೆ ಷಾರ್ಟ್‌ಹ್ಯಾಂಡ್ ಮತ್ತು ಟೈಪ್‌ರೈಟಿಂಗ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳು ಏನಿವೆ, ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 250 ಶಾಲೆಗಳಿವೆ; 40 ಸಾವಿರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಬಾಬಿಗೆ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ವಾಣಿಜ್ಯವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ 46 ಪೈಸೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ; ಇದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ—ಅವರು ವಿಧಿಸತಕ್ಕ ಫೀಜು ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಅವು ಹೇಗೆ ಉಳಿದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ? ಇನ್ನು ಕನ್ನಡ ಷಾರ್ಟ್‌ಹ್ಯಾಂಡ್ ಮತ್ತು ಟೈಪ್‌ರೈಟಿಂಗುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ವರ್ಷಕ್ಕೆರಡಾವರ್ತಿ ಇದರ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನೀಗ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದಂಥ ಗ್ರಾಂಟು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೋಡಬೇಕು.

7-00 P.M.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಪರಮೇಶ್ವರಪ್ಪನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೊಸದಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಆರಂಭವಾದಾಗ No grants for 3 years to boys and co-education high schools which was in force upto now it is extended by 5 years from the financial year 1970 ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮೊನ್ನೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಜಿ. ಒ ನಲ್ಲಿ. This applies to girls' high schools also ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಗರ್ಲ್ಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಅಪ್ಲೈಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗ ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅನುಕೂಲ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುವ ತೊಂದರೆ ಹಾಗೂ ಗಲಭೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಿಸ್ತು ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನ್ಯೂನತೆ ಏನೆಂದರೆ, ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಿರತಕ್ಕ ತಾರತಮ್ಯಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಬರುವ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಅವರು ಕೋರ್ಟು ಕಚೇರಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ? ಇದು ಅನ್ಯಾಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ವಿದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ, ಪಾಠಪ್ರವಚನ ಹೇಳತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಈ ವರ್ಷ 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಯಿತು. ಹೋದವರ್ಷ 36 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿತ್ತು. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ 56 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆಗಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬರುವ ಹಾಗೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇಗ ಮಾಡಲಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಸ್ವಾಮಿ (ಮಳವಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ವಿದ್ಯಾ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸನ್ಮಿತ್ರರಾದಂಥ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಅವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಭವದಿಂದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಮೂರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಬಹುಶಃ ಅವರು ಯುವಕರಾಗಿ, ಸಮಾಜವಾದಿಗಳಾಗಿ ಹೇಳಿದಂಥ ಮಾತು ನನಗೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಡಿಸಿತು. ನಾನು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದೆಸೆಯಿಂದಲೂ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಕೊಠಾರಿ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರು. ನಾನೂ ಕೂಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಅಕಾಡಮಿಕ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಬೇಡಿ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಸ್ವಾಮಿ)

ಕೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಯಾವರೀತಿ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಹಾಗೆ ಕೇವಲ 2—3 ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಕನ್‌ಫೈನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗಬದ್ಧವಾದ ಯೋಜನೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದುವು. ಯೋಜನಾಮಂಡಲಿಯವರು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಒಂದನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. Education is the most important single factor in achieving rapid economic development and technological progress and in creating a social order founded on the values of freedom, social justice and equal opportunity.

Programme of education lie at the base of the effort to forge the bonds of common citizenship, to harness the energies of the people and to develop the natural ard human resources of every part of the country. In all branches of national life education become the focal point of planned development. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲ್, ಇಕನಾಮಿಕ್ ಅಂಡ್ ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಏನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಿಯಮ ನೀತಿ ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು 3 ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ, ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರವಾದ ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. The success of economic planning in India will largely depend upon our capacity to hold together as a nation in the midst of diversity of language, region, caste, and religion.

Unity in a democracy must be based on the consciousness of a common cultural heritage and commonly accepted future and on a constant effort to realise them.

India has a rich and composite culture to which every section of the community has contributed and of which it has every reason to be proud.

The essentials of this culture are broadmindness and mutual tolerance balance by the material and the spiritual and the co-operative way of life in which various individuals in a group are bound together by commonly accepted rights and obligations.

India's future goals are embodied in the Constitutions and her development plans are among the principal means for realising them.

Educational institutions have a vital role to play in bringing about *national integration* and social cohesion among the younger generations. ಇದನ್ನು ನಾವಾದರೂ ಕೂಡ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದರೆ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅಸದೃಡವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಸಮತಾವಾದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದು ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ? ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಅದು ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ, ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೂ ಎಜುಕೇಟೆಡ್ ಅನ್ ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಆದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಾಜದ ಹಿತವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಫೇಲ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಖಾಸಗೀ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ದಕ್ಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. Equal wages for equal work ಎಂಬುದಾಗಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದು ಖಾಸಗೀ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಾಸ್ಟಲ್‌ಗಳು ಸಹ ಅಷ್ಟೇ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್ಡ್ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೇ ಒಂದು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರ ಶಿರೋನಾಮೆ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. ಖಾಸಗೀ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವು ಖಾಸಗೀ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೂ ಸಹ ಈ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಶೃಂಗೇರಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಟಲನ್ನು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲಾ ಜಾತೀಯರು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಡಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಊಟ ಬಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಕೂತು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ 68 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಆ ಮಠಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಇನ್ನೊಂದು. ಅಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾಯಿತರು ಬೇರೆ ಕಡೆ, ಬೇರೆ ಜಾತಿಯವರು ಬೇರೆ ಕಡೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹರಿಜನರು, ಹೀಗೆ ಊಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, how can spiritual enlightenment and communal discrimination go together? ಸರ್ಕಾರ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು. ಮಠಗಳಿಗೆ ನಾನು ಗೌರವ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರಿಗೆ ಗೌರವ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. But we cannot tolerate this communal nonsense in the Educational Institutions. ಇವತ್ತು ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯ ಮುಖ್ಯ. ನಾನು ಪೊಲಿಟೀಶಿಯನ್ ಆಗಿ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ಮೆನ್ ಆಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. The politician always thinks of next general election, but the Statesman always thinks of next generation. ಇವತ್ತು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕದ್ದಕ್ಕೆ ತಿಲಾಂಜಲಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಾವು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ. ಈ ಜಾತೀಯತೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಈ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿರುವುದಾದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದಂತಹ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ನಾವು ಜಾತೀಯತೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಇವತ್ತು ಬರೇ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮತ್ತು ಇತರ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ದುರದೃಷ್ಟರಾದಂತಹ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗುವಂತ ಜನ ಏನು ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ನಿಜವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ಪಕ್ಷದೊಡನೆ, ಜನಸಂಘದೊಡನೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಪಕ್ಷಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿ ಸಮ್ಮಿಶ್ರ ಸರ್ಕಾರ ರಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ನೀತಿ ಏನಿದೆ, ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಅಧಃಪತನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಮಣ್ಣುಗೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಾವು ದೊಡ್ಡ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಿ, ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ನಾಡಗೌಡ (ಮುಧೋಳ್).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರುವ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ, ಮಾತನಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಕೆಲವು ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ದೇಶದ ಮೇಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ವಿದ್ಯಾಖಾತೆಯು ಎಲ್ಲಾ ಖಾತೆಗಿಂತ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದು ಎಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದ ವಿಚಾರ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿದ್ಯಾಖಾತೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಕೇವಲ ಬಿ.ಎ., ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಎಂ.ಎಲ್.,

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ನಾಡಗೌಡ)

ಎಂಎಸ್.ಸಿ. ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ, ವಿದ್ಯೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಬರುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ. ಸರ್ವಜ್ಞನು ತನ್ನ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಏನೆಂದರೆ : ಯಾರು ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ, ಅವರನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರೆಂದು ಕರೆಯಬಾರದು ಎಂಬುದಾಗಿ. ಹೋದ ಸಲ ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೆ. ಏನೆಂದರೆ ಮುಧೋಳ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿಗೆ ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ ಎಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆರುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈಗ ಬಂದಾಗ ಉಪಮಂತ್ರಿಯವರು ನಾವು ಗ್ರ್ಯಾಂಟನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಕ್ಲಾಸುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ 31 ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಲಿಖಿತ ಮೂಲಕ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆರುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಗ್ರ್ಯಾಂಟಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಸದುಪಯೋಗವಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಗ್ರ್ಯಾಂಟನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಆ ಹಣವನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಆದರ್ಶ ಶಾಲೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ಪ್ರತೀ ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಟ್ರೈನ್ಡ್ ಟೀಚರುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಧೋಳ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಸಣ್ಣ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ನೇಮಕವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲಿನ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್ ಕೇವಲ ಪಶುಪಾಲಕ, ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅವರನ್ನು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷವಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರು ಸಹಕಾರ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಓಟಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾನ್‌ವಾಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಜೈಹಿಂದ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮುಖ್ಯ ಗುರುಗಳನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಮುಂದೆ 6—7 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ನಿಮ್ನವರ್ಗದ ಎ.ಇ.ಓ. ಸಾಹೇಬರು ಬಂದರು. ಆಗ ಜೈಹಿಂದ್ ಸ್ಕೂಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾದ ಬಿ.ಕೆ. ಪಟ್ವಾರನ್ನು ಮುಲ್ಕಾಪುರಕ್ಕೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿದರು. ನಂತರ ಅವರು ತಮಗೆ ದೊರೆತ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಯ ತನಕ ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಕೊನೆಗೆ ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಅದು ಪೇಪರಿನಲ್ಲೂ ಬಂದಿದೆ. ಪೋಲೀಸ್ ರಿಪೋರ್ಟು ನೋಡಿದರೆ, ಆತ್ಮ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಅತಿ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ, ಎಂದರೆ ಟ್ರೇನ್ಡ್ ಗ್ರ್ಯಾಜುಯೇಟ್ಸ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ವಿಚಾರ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ 3 ಜಿಲ್ಲೆಗಳ 57 ಜನ ಟ್ರೇನ್ಡ್ ಗ್ರ್ಯಾಜುಯೇಟ್ಸ್ ಟೀಚರುಗಳನ್ನು ಕಾರವಾರಕ್ಕೆ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಮತ್ತು ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಷ್ಟೆ ಸಂಬಳ ಮತ್ತು ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯವನ್ನು ಈ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈಗ 4—5 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವರು ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಅವರು ಕೂಡಲೇ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ವೇತನವನ್ನು ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಗಂಗಣ್ಣ (ಕಳ್ಳಂಬೆಳ್ಳ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾ ಖಾತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. 1951ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಗತಿಯ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಸರಾಸರಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ 50, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ 25 ಇತ್ತು ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಇರತಕ್ಕ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು ಇದೆ. ಆ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಗಾ ಹರಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ದುರ್ದೈವ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಅನೇಕ ಜನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದಂತೆ ನಾನೂ ಕೂಡ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಖಾಸಗೀ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಮೂಲಕ ನಾನು

ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. 46 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 35 ಭಾಗ ಹಣ ಸರ್ಕಾರಿ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳು, ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಶೇಕಡ 50 ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಖಾಸಗೀ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣಮಾಡಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಸಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೈಗೊಂಡಿರುವಾಗ ಅದರಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅವು ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಖಾಸಗೀ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ; ಮತ್ತು ಖಾಸಗೀ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೊರೆಯುತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಗುಣಮಟ್ಟ ಇಳಿದುಹೋಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಯಾರೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡತಕ್ಕ ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ 5 ವರ್ಷಗಳತನಕ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾಮಟ್ಟದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟದವರೆಗೂ ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಎಂದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣದವರೆಗೂ ಅವರು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಉತ್ತಮವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಉತ್ತಮವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಮ್ಮ ಜನತೆಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವಂತಹ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನರ್ಸರಿ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನರ್ಸರಿ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತಳಹದಿಯಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಮತೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ 50 ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ನರ್ಸರಿ ಪಾಠಶಾಲೆಯಂತೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ತೆರೆಯುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ದೇಶದ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವಂತಹ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗತಕ್ಕಂಥ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ 30 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದೆ. ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ 30 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಈತರಹ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಫಲಿತಾಂಶ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಫಲಿತಾಂಶದಿಂದ ನಾವು ಮನಗಾಣಬಹುದು. ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸತಕ್ಕಂಥವರು ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರ ಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅವರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೈತುಂಬಾ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ, ಈಗಾಗಲೇ ನಾವು ಮನಗಂಡಿರುವಂತೆ ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಕೈತುಂಬ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಖಾಸಗೀ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುವುದಾದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿ, ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ, ಎಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸದೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆದರೆ ಅದು ತಕ್ಷಣ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಆಗಬಹುದು. ಸರಿಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಆಸೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಕಟ್ಟಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು 1969-70ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಗಂಗಣ್ಣ)

ನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಾರಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಆ ಹಣವನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾಲ್ಕನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಾರಂಭ ವರ್ಷದಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಆತಂಕವನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 1969–70ನೇ ಸಾಲಿನಿಂದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಒಂದು ಆರ್ಡರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿ, ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

7-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ (ವಿದ್ಯಾಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಇದುವರೆಗೆ 28 ಜನ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದಂಥ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ರಚನಾತ್ಮಕವಾದಂಥ ಟೀಕೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಉದ್ರೇಕಪೂರಿತವಾದಂಥ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರುಗಳು ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ; ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಕಾತುರತೆ ಇರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇರುವ ಆಶೆ ಒಂದೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಧ್ಯೇಯಾತ್ಮಕವಾದ ಮತ್ತು ಸತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಿರಬೇಕು, ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಪುನರ್ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ, ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಉಜ್ವಲಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೇಕು ಎಂದು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಕಾತುರತೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬೇಧವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಾತನಾಡುವ ವಿಷಯ, ವಿನ್ಯಾಸ, ಧಾಟಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾದರೂ ಕೂಡ ಗುರಿ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಉಪಯುಕ್ತವಾದಂಥ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಘಟನಾತ್ಮಕವಾದ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಜನತೆಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ನಾವು ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಜನಜಾಗೃತಿ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಒಂದು ನವ ಚೈತನ್ಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಮಿಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ತನ್ನ ಮಗು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೌಲಭ್ಯದ ವಿಸ್ತರಣೆಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ 20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿಸ್ತರಣಾ ಕಾರ್ಯ ಅದ್ಭುತವಾದುದು. ಈಗ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರುಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

		1956ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ	1968ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ
ಪ್ರೀಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳು	...	95	741
ಜೂನಿಯರ್ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳು	...	20,692	21,611
ಸೀನಿಯರ್ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳು	...	1,558	11,000

		1956ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ	1968ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ
ಸೆಕೆಂಡರಿ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳು	...	486	1,840
ಹುಡುಗಿಯರ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳು	...	83	250
ಆರ್ಟ್ಸ್, ಸೈನ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಕಾಮರ್ಸ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು	...	42	120
ಬ್ಯಾಚುಲರ್ ಆಫ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು	...	9	19
ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು	...	6	16
ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್‌ಗಳು	...	9	27
ಟೀಚರ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳು	...	47	85
ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಒಂದನೇ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್‌ನಿಂದ 7ನೇ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್‌ವರೆಗೆ	...	18.8 ಲಕ್ಷ	37 ಲಕ್ಷ
ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು	...	58,204	95,000
ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ	...	1 ಲಕ್ಷ 17 ಸಾವಿರ	4 ಲಕ್ಷದ 52 ಸಾವಿರ
ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು	...	7,572	20,000
ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮೇಲಿನ ಖರ್ಚು	...	9.7 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು	36.2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ.—ಹೋದ ವರ್ಷ ಕೂಡ ಇದೇ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ.—ಹೋದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎರ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು).—ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ದಾಮಾಷ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ.—ಅದನ್ನೂ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಣಾ ಕಾರ್ಯವು ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯುವಾಗ ಒಂದು ದೋಷ ಉಂಟಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಸ್ತರಣಾ ಕಾರ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ವೇಗದಿಂದ ನಡೆಯುವಾಗ ಗುಣವನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳು ಇವೆ. ಸರಿಯಾದಂಥ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು, ತರಪೇತಿಯಾದಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು, ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು, ಇವೆಲ್ಲ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಗುಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಗುರಿ ಅನಕ್ಷರತೆಯಿಂದ ಸಾಕ್ಷರತೆ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಕಡೆಗೆ ಇತ್ತು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈಗ ಆಗಿರುವ ವಿಸ್ತರಣಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಗುಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗಮನ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿದೆ. ಗುಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. 1961ರಿಂದೀಚೆಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಪಾಸಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ವರ್ಷ ಇದ್ದಂಥ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 63ರಷ್ಟು ಜನ ಈಗಾಗಲೇ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಾಲ್ಕನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೂ ತರಬೇತಿ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಇನ್–ಸರ್ವಿಸ್ ಟ್ರೈನಿಂಗನ್ನು ಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ರೀಜನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಗ್ಲೀಷ್. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆ ಕಲಿಸುವ ವಿಷಯವಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಟೇಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಸೈನ್ಸ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಕಲಿಸುವ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ)

ಬಗ್ಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ಟೇಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ತರಬೇತಿ ಕೊಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಕೊಠಾರಿ ಆಯೋಗದವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ದಾಮಾಷ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. 37 ಲಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದ್ದರೆ 94 ಸಾವಿರ ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ದಾಮಾಷ 40 ಆಯಿತು. 40 ಜನ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ 37 ಲಕ್ಷ ಎನ್‌ರೋಲು ಆಗಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದ್ದರೂ ಹಾಜರಾತಿಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಂತೆ ಸ್ಟೂಡೆಂಟ್ ಪ್ಯೂಪಿಲ್ ರೇಷ್ಯೊ ಬಹುಶಃ 30 ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ತೀವ್ರ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಇದನ್ನು ಒಂದು ಉಪವೃತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಒಂದು ಉಪಕಸಬಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹಾಗೂ ಇತರ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವರು ಅಂತಹವರು ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ ಬಹಳ ಮಂದಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವರು ಅಂತಹವರು ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಂತಹವರು ಕೆಲವರು ಇದ್ದರೂ ಇದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರಬಹುದು. ನೂರಕ್ಕೆ 8-10 ಜನರು ಇರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಆಂಜನಪ್ಪ (ಪಾವಗಡ).—ಶೇಕಡಾ 75 ರಷ್ಟು ಇವರೇ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆಂಜನಪ್ಪನವರು ಸ್ಟ್ಯಾಟಿಸ್‌ಟೀಷಿಯನ್‌ರ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಅಂಕೆಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದುದು. ಇವರು ಬಹು ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರಬಹುದು ಎಂದು ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನೂರರಲ್ಲಿ ತೊಂಭತ್ತರಷ್ಟು ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಇರುವವರು ಇದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅಶಿಸ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಇದೆ. ಇದು ಬಹು ಗಹನವಾದ ವಿಷಯ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಅಶಿಸ್ತಿಗಿಂತಲೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಶಿಸ್ತು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೊಡನೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿದವರು ಎಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅಶಿಸ್ತಿನ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಾಗ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ಶಿಸ್ತುಗೇಡಿಗಳಾಗಬಹುದು. ಅಂತಹ ಕೆಲವರಿಂದ ಅಶಿಸ್ತುಗಳಾಗಲು ಕಾರಣ ಪೋಷಕರುಗಳು, ಅವರವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಾತಾವರಣ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಾತಾವರಣ ಕೆಲವು ಜನ ಪೋಷಕರು ಹಾಗೂ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಾತಾವರಣ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಇಲ್ಲ, ಶೀಲಕ್ಕೆ ಪೂಜ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಮನೆಯಿಂದ ಬಂದ ಮಕ್ಕಳು ಶಿಸ್ತಿಗೇಡಿನಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಮಾತು ನಿಜ. ಹೀಗೆ ಕೆಲವರು ಅಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದಾಗ ಉಳಿದವರು ಮೂಕವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಕೆಲವು ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಟನಾ ಮನೋಭಾವ ಮೂಡಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮಟ್ಟದ ಅಶಿಸ್ತು ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಇದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ.—ಶೋಷಕ ವರ್ಗ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಅನ್‌ವಾರಂಟೆಡ್ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ.—ನಾನು ಹೇಳಿದೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ವಾತಾವರಣ ಎಂದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಲ್ಲದವರು ಎಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಇತರ ಎಲ್ಲರೂ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಎಂದರೆ ನಾವು ನೀವು ಎಲ್ಲರೂ ಬರುತ್ತೇವೆ.

ಇನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಬೋಧನಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಮಿಕವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತೀವ್ರವಾದ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಕೂಡ ಇದೆ ಎಂದು ಈ ದಿವಸ ನಮಗೆ ಕಂಡು ಬಂತು. ಕೊಠಾರಿ ಕಮಿಷನ್ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ತಜ್ಞರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರ ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಮಕ್ಕಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಅವರ ಪೂರ್ಣ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಅವರ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಠಾರಿ ಕಮಿಷನ್ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮ ಆಯಾ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ, ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಫಲ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಇತರ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಹಿಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಕಾರಣವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವೀಸ್ಸು ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ ಮನ ಒಲಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ ಎನ್ನುವುದು ಖಂಡಿತ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಕನ್ನಡ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಇದುವರೆಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಕನ್ನಡ ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಇದು ಇನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದರೊಳಗೆ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷು ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೂ ಬಹು ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಇದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಅಕೆಡಮಿಕ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನವರು ಒಂದು ಠರಾವು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಬಹುದು ಆದರೆ ಇತರ ಸೈನ್ಸ್ ಸಬ್‌ಜೆಕ್ಟ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲೇ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಠರಾವು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ.—ಇದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬಂದಿದೆ.

ಇವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸಕಾಲವಷ್ಟು ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಾದವನ್ನು ಮುಂದೊಡ್ಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದವರು ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದವರು ಕೂಡ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ತಯಾರಾಗಿವೆ. ಅನತಿಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ತಯಾರಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ. "ಹುಚ್ಚು ಬಿಡುವವರೆಗೂ ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮದುವೆಯಾಗುವವರೆಗೂ ಹುಚ್ಚು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ" ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ನಾವು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಇರುವವರೆಗೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ.—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಇಷ್ಟಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ.

ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಟ್ಟಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಲ್ಲಿಸಿರತಕ್ಕ ಸೇವೆ ಅಪಾರವಾದುದು ಎಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜನರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರಕುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ, ಬಹುಮುಖವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿವೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದುರ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವ್ಯವಹಾರ ನಡೆದಿರಬಹುದು. ಅಕ್ರಮಗಳು ನಡೆದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಪರಿಣಾಮಗಳೂ ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ, ಸಮರ್ಪಣ ಭಾವದಿಂದ ದುಡಿಯತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅವರು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ವಾದ ಇದು ಮನೋವಿಕಾರ ಎಂದು ಹೇಳದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ತಾವು ಹೆಗ್ಗಣಗಳಿಗೆ ಮೇವು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಅವುಗಳ ಯಾಜಮಾನರು. ನೀವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ.—ಹೆಗ್ಗಣಗಳನ್ನು ಬೋನಿಗೆ ಓಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ ಅವರು ಭಾವನಾಪರವಶರಾಗದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಂತ ರೀತಿಯಿಂದ ಇದ್ದರೆ ಮೇಲು. ಮಾತು ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಶಾಂತ ರೀತಿಯಿಂದ ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಮಗಳಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಎಷ್ಟೋ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಧನ ಸಹಾಯವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅಕ್ರಮಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅಂಥವರಿಗೆ ನಾನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಆಪಾದನೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಡೈವರ್ಸಿಫೈ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ, ಅದರ ವರದಿ ಏನಾಯಿತು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಿತಿಯವರು ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೋರ್ಸಸ್ ಡೈವರ್ಸಿಫೈ ಮಾಡಬಹುದು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಯಾವ ಕೋರ್ಸಸ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವ ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸ್ಟೇಟ್ ಅಡ್ವೈಸರಿ ಬೋರ್ಡ್ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಆ ವರದಿಯ ಕೆಲವು ಸಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಬರತಕ್ಕ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಅನ್ ಟ್ರೇನ್ಡ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು 1961ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದೀಚೆಗೆ ನೇಮಕವಾಗಿ, ತರಪೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯದೆ ಇದ್ದಾರೆ ಅಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ನ್ಯೂನತೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇವೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವರು ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ರಿಟ್ ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟ್ ಕೊಡತಕ್ಕುದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ. ಆದರೆ ಯಾರನ್ನು ನಾವು ಟ್ರೇನಿಂಗಿಗೆ ಡೆಪ್ಯೂಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಹಾಗೆ ಡೆಪ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರು ಹೋಗದೆ ಹೋದರೆ ಮಾತ್ರ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟ್ ತಡೆಹಿಡಿಯಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಡೆಪ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಹೋದವರಿಗೆ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟ್ ತಡೆಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟ್ ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಕಲ

ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಿಟ್ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕ್ರಮತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ರಿಟ್ ಹಾಕಿರುವವರು ಅದನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ.—ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಿಟ್ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ ; ಸಬ್ ಜುಡಿಸ್ ಆಗಬಹುದೋ ಏನೋ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಲಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರೀ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶವಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಕಡ್ಡಾಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರೀ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಅಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಧನ ಸಹಾಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆ. ಈಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರು ಮಾಡ ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ. ಅದನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಒಂದು ರೀತಿ ಈ ಪ್ರೀ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಮೂರು ವರ್ಷದಿಂದ ಆರು ವರ್ಷದವರೆಗಿನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ. ಆ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳ ಕೋಮಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೂಪಕ್ಕಾದರೂ ತಿದ್ದಬಹುದು. ಅಂಥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋದರೆ ಕೆಲವು ಅನಾಹುತಗಳಿಗೆ ಅವರು ಗುರಿಯಾಗಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಖಾಸಗಿಯವರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ ಧನಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ರಾಮಣ್ಣ.—ಪ್ರೀ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅಂಗೀಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಹಣಕಾಸಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇಲ್ಲವೆ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ —ಅದು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತು. ಮುಂದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಧನಸಹಾಯ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಕೆಲವರು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಅವಶ್ಯಕವಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸರಕಾರದ ಭಾವನೆ. ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ವಿದ್ಯಮಾನವಿರುತ್ತದೆ, ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ಚರಿತ್ರೆ, ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ವಿವಿಧತೆಯಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗಲಾರದು. ಆದರೆ ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆಯಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಉಪಕುಲಪತಿಗಳಿಗೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಎರಡುಮೂರು ಸಾರಿ ಸಭೆ ಸೇರಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಬಹುದು, ಬಹುಶಃ ಪಠ್ಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಆಶಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

8–00 P.M.

ನಾಗಪ್ಪನವರು ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಕಿಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ, ಚುಕ್ಕೆಯ ಗುರುತು ತೋರಿಸಿ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

This is exclusively charged.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ)

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಕಿ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಡಿ ಪಿ ಐ ಮತ್ತು ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಗೂ ಕೂಡ ಹೋಗಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಡಿ ಪಿ ಐ ಈ ವರ್ಷ 35 ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಪ್ರೈಸ್ ವಿಜಿಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರು 45 ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಮೈಸೂರಿನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರು 56 ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರು 21 ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಧಾರವಾಡದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರು 27 ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಡಿ ಇ ಓ ಅವರುಗಳು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತು ಪಾಠ ಹೇಳುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿರುವ ಡಿ ಇ ಓ ಅವರು 32 ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

Sri B. P. KADAM (Karwar).—Are these visits followed by pompous parties?

Sri K. V. SHANKARA GOWDA.—The Hon'ble Member cannot be uncharitable like that.

ಈಗ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಮ್ಮ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟೊರೇಟ್ ದಳ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಶುಕ್ಲ್‌ರವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಡಿ ಇ ಓ ಗೆ 40 ಶಾಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿರಬಾರದು, ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರಿಗೆ 40—50 ಶಾಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿರಬಾರದು ಮತ್ತು ಡಿವಿಜನ್ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಇರಬೇಕು, ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಡಿ ಡಿ ಪಿ ಐ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಹೇ ಕಮಿಷನ್ ಒಪ್ಪಿದೆ. ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟೊರೇಟ್ ದಳ ಮುಂದೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪವಾಗಿದ್ದರೆ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗ ಬಹುದು ಎಂಬ ಆಸೆಯಿದೆ.

ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾವನೆ ವ್ಯಕ್ತಪಟ್ಟಿದೆ, ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಕೃಷ್ಣನ್‌ರವರು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಅದು ಮಾನ್ಯ ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ-ಐಯಂಗರ್‌ರವರ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ವಿಷಯ. ಇಂದು ಇದರ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಮೇಧಾವಿಗಳೂ ಆದ ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಶ್ರೀ ಎ. ಎನ್ ಮೂರ್ತಿ ರಾಯರು ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರ್ತಿರಾಯರ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು, ಅವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ—ಈ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರಭುತ್ವವಿದೆ, ಮಾಸ್ತಿಯವರು ಬರೆದಿರುವು ದನ್ನು ಅವರು ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಕಂಟೆಂಟ್ಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭೇದವಿರಬಹುದು. ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು ಇದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವರು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ).—ಶೀಲದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂತು, ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಆರ್. ಎಸ್. ನಾಯ್ಡುರವರು ಬರೆದಿರುವ ಕೆಲವು ಚಿತ್ರಗಳು ಇದರ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಈ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಯಾರೂ ಕೊಳ್ಳ ಬಾರದು, ಈಗಾಗಲೇ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕಳಿಸುವುದನ್ನು ವಾಪಸುಮಾಡಬೇಕು ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಶೀಲ ಪ್ರಶ್ನೆ ಯಾರು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡುವುದು? ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಗ್ನ ಚಿತ್ರ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನಗ್ನತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಮಾಡುವ ಚಿತ್ರಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಯಾರು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡುವುದು? ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಕೈವಾಡವಿದೆಯೋ? ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅದು ಸರಿಯೋ, ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ.—ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೀಲ-ಅಶ್ಲೀಲ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣ. ಇದು ಅವರವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಮಾತು. ಇದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ವಿಚಾರ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂ ಧಪಟ್ಟಿದೆ, ಅದು ನಿಜ, ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ, ಪುನಃ ಸಹಾಯ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಚರ್ಚೆ ಬೇಡ.

ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಾರದು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ನೀತಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದರಿಂದ ಏಳನೆಯ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾಗಿದೆ, 7 ರಿಂದ 10ನೆಯ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಲು ಕೆಲಸ ನಡೆಯಿದೆ. ಈಗ ರಾಜ್ಯದಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಪುಸ್ತಕ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಹೋದ ವರ್ಷದಿಂದ ಇದೆ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಪುಸ್ತಕ ಈಗ ಇದೆ. ಎರಡುಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 7 ರಿಂದ 10 ನೆಯ ತರಗತಿಯ ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಆಸೆಯಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ತೊಂದರೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು.

ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರು, ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್, ರನ್ನ ಮುಂತಾದವರು ಬರೆಯುವಂತೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದರೆ ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರು ಮುಂತಾದವರ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಬಾರದೆಂದಿಲ್ಲ, ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಬಹುದು ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವಾಗ ಅವರ ಸೇವೆ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಎರಡು ವರ್ಷ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾವು ಈಗ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ಅಂತ ಮಾಡಿ ಬೇರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೇ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಠಾರಿ ಕಮಿಷನ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸೇರಿಸಬಾರದು ಅಥವಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿಗೆ ಇದನ್ನು ಸೇರಿಸಬಾರದು, ಇದು ಏನಿದ್ದರೂ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾವಾದರೂ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಇವೆಯೋ ಆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬಹುದು, ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕ ಕಡೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಸೇರಿದಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್ ರಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಡ್ವೈಸರಿ ಬೋರ್ಡನ್ನೂ ಕೂಡ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಬೋರ್ಡ ಮಾಡಿ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು 1971 ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—11ನೇ ಕ್ಲಾಸ್ ಜೊತೆಗೆ 12ನೇ ಕ್ಲಾಸನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ.—ಹೌದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅನೇಕ ಜನರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡ ಇಲ್ಲ, ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳು ಇಲ್ಲ, ಪಾಠೋಪಕರಣಗಳಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಆತಂಕವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಮುಂಚೆಯೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸುಮಾರು 9 ಕೋಟಿಯಿಂದ 46 ಕೋಟಿಯವರೆಗೂ ಈಗ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಯ ಖರ್ಚು ಏರಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಕಟ್ಟಡ ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ನಿಜ. ಒಳ್ಳೆಯ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳು ಇರಬೇಕು, ಪಾಠೋಪಕರಣಗಳು ಇರಬೇಕು, ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. 46 ಕೋಟಿ ಅಲ್ಲ 460 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಈ ಕೆಲಸ ಆಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ, ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಸಹಾಯ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದೊರಕಬೇಕು. ನಾನು ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾಗ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ—ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ ಆ ಗ್ರಾಮದವರೇ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು, ಅವರೇ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು, ಆ ಶಾಲೆಗೆ ಆಗತಕ್ಕ ಖರ್ಚು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಅವರೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು, ಅಂತಹ ಸ್ವಾವಲಂಬನ ಶಕ್ತಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಈಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾಬಿನಲ್ಲೂ ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡತಕ್ಕ ಭಾವನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು, ಮಾಡೋಣ, ಕೈಲಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಮಾಡೋಣ, ಆದರೆ ಖಾಸಗಿಯವರೂ ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು, ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಆಗ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಒಂದೇ ಇತ್ತು. ಈಗ ಹತ್ತಾರು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಜನರಿಂದ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಂಬಳ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ.—ಅಷ್ಟೇ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಎಷ್ಟೋ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಜನರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಜನರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು, ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆಯೋ, ಮುಂದೆ ಬಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಈ ಸದನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಎಲ್ಲಿ ಜನರು ಹಣ ಕೂಡಿಸಿ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಿಂದ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡದೇ ಇರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಇದನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ.—ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನೆಗೆ ನಾವೇ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಂತ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತ ಅನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಜಟಿಲವಾಗಿದೆ, ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಾಟೀಲ್‌ರವರು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ, ಅದರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ರಾಜ್ಯವಿಂಗಡಣೆಯಾಗಿ 10–12 ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ಶಿಕ್ಷಣವಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸ್ಕೂಲ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ತರಹ, ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ತರಹ ಈ ರೀತಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ, ಇದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅನತಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ ಆ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಇರತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದೆ. ಅದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಅದು ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಕೂಡ ಜಿಲ್ಲಾಮಟ್ಟದ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಇದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್‌ರವರಿಗೂ ಸ್ಥಳ ಇರುತ್ತದೆ ಹೆದರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ಇರಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ, ಖಾಸಗಿ ಜನರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಂಜೇಗೌಡರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಖಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿರು, ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗೌರವ ಇದೆ, ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮನ ಇಟ್ಟು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಅವರು ತಪ್ಪಾಗಿ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಬಾಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕಾನ್‌ವೊಕೇಷನ್ ನಡೆಯುವಾಗ ಖರ್ಚು ವಗೈರೆ ಆಗಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಅಧಿಕಾರವನ್ನುಳ್ಳ ಸಂಸ್ಥೆ, ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ವಿವರದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಅದು ಇರಲಿ. ಆ ಮಾತನ್ನು ಎತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪೀಠಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಟೆಂಡರ್ ಕರೆದಿದ್ದರು. ಯಾವುದೋ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಮಟ್ಟದ ಫರ್ನೀಚರನ್ನು ಅಥವಾ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲೇನೋ ಕೈವಾಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಶಂಕೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅವರು ಏನು ಕೈವಾಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡುವಾಗ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನ್ಯಾಯಗಳೂ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆಯಾಯ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರೆಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆ ಸಮಿತಿಗಳು ನೇಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ಒಂದುವೇಳೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಅಕ್ರಮಗಳು ನಡೆದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಅವನ್ನು ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ಅಲ್ಲಿ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಕಮಿಟಿಗಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಕುಂಬಕೋಣ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಅನ್ನುವುದು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ.—ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವರಿತು ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ.—If concrete instances are brought to the notice of the hon. Minister will the Government take steps ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರೇ ಗೌಡ.—ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಿಜಿಟರ್ಸ್ ಆಗಿ ಹೋಗಿ ಅಂಥ ಅಕ್ರಮಗಳೇನಾದರೂ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಇನ್ನು ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅವರು ಬಹಳ ದಕ್ಷರು, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರು, ಅವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಕೆರಳಿಸುವಂಥಾದ್ದು ಇದೆ. ಅದು ಯಾವುದೆಂದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಅಂದರೆ ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದೂರುಗಳಲ್ಲೇ ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ಬೇರೆ ಊರುಗಳಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ವರ್ಗಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ವಿಷಯ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 94 ಸಾವಿರ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಊರುಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಗಲತಕ್ಕ ಟಿ. ಎ. ಮತ್ತು ಡಿ. ಎ. ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ವರ್ಗಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಾಸದ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಏನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕು ? ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕುವುದಾದರೆ, ನಾನೇನು ಬೇಕಾದರೆ ನಾಳೆಯೇ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ವರ್ಗಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಗುಮಾಸ್ತರನ್ನೇನೋ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಊರಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಊರಿಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವರ ವಾಸದ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ವಿಚಾರ ಹಾಗಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ......

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಬಾಬುವಾರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ 20–25 ವರ್ಷ ಉಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಾಗೆ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲರು ಅಂಥ ಸ್ಪೆಸಿಫಿಕ್ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ನಾನು ಖಂಡಿತ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಅಂಥವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಬಂದೋಬಸ್ತನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಇವರನ್ನು ಅವರ ಜನ್ಮ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ದೂರದಲ್ಲೇ ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ 100 ಕ್ಕೆ 10 ರಂತೆ ಈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ವರ್ಗಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ರಾಮಣ್ಣ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ಪಾಪವೆಲ್ಲಾ ತಮಗೇ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮೊನ್ನೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತಂದಾಗ್ಗೆ ಒಂದು—ಎರಡು ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಈ ಜನರು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವರು ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುಮೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೂರದ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ವರ್ಗ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಜಮೀನನ್ನು ಗುತ್ತಿಗೆ ಬೇರೆ ಜನಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಅದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ.—ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ ಕೆಟ್ಟವರೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧೆವಹಿಸಿ ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥವರನ್ನು ಮೊದಲು ಹೊರಗೆ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ)

ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಈ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕವರು ಯಾರು ಯಾರು ಇತರೇ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರನ್ನು ಆ ವ್ಯವಹಾರ ಗಳಿಂದ ದೂರವಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಮಾನ್ಯ ಸದ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಏನಾದರೂ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಇದ್ದು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಉತ್ತರ ಹೇಳದೆ ಇದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಉದಾಶೀನ ಅಥವಾ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮನೋಭಾವ ಇದೆಯೆಂದು ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಬಾರದು......

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಆ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ 28 ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಗಳು ಇದ್ದೇ ತೀರಬೇಕೆಂಬ ಕಡ್ಡಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ತಾವೇನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ.—ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿ ದ್ದೇನೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಿವೆ ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಪುನರ್‌ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಂಜೇಗೌಡರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯ ಅಂದರೆ ಆ 130 ಮುಚ್ಚತಕ್ಕ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಮತ್ತೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಆ ಹಿಂದೀ ಪ್ರಚಾರದ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಲ್ಯಾಪ್ಸಾಗುತ್ತಿದೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆ ಹಿಂದಿ ಡಿಗ್ರಿ ಪಡೆದ ಜನರಿದ್ದರೂ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಹಿಂದೀ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ದ್ರೋಹವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಹಣ ಲ್ಯಾಪ್ಸಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅದಕ್ಕೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ.—ಹಾಗೆ ಯಾವ ಹಣವೂ ಲ್ಯಾಪ್ಸಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂಥದೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಂದರೆ ಅದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ನಮ್ಮ ಲ್ಯಾಬೊರೇಟರಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಯಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ.—ಹೀಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳು ತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲಗೂ ಇಷ್ಟು ಶಾಂತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನನ್ನ ಭಾಷಣ ವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

8-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಇದ್ದಾಗ, ಪ್ರೈವೇಟ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ.—ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ನನಗೆ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲ. ಅದು ಹೆಲ್ತ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್‌ಗೆ ಸೇರಿದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ರಾಮಣ್ಣ.—ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ 3 ವರ್ಷ ಗಳಿಂದ ಇರತಕ್ಕ ನೂರಾರು ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. ಬೇಸಿಗೆಕಾಲ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸುಮಾರು 400—500 ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ರಿಲೀವ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಜೀವನ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ? ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡ ಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನಮಂದಿರಗಳು ಅಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರಗಳಾಗಿವೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ.—3 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದ್ದಂತಹವರನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ವಿಚಾರ ಈಗ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಬೇಕು ಎಂಬುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅದನ್ನು ಮುಂದೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಎಸ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ.—ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ವರ್ಗಮಾಡುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಡಿ.ಪಿ.ಐ., ಡಿ.ಡಿ.ಪಿ.ಐ. ಮತ್ತು ಡಿ.ಇ.ಓ. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಏನಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಲೋಚನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ.—ಈಗಾಗಲೇ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Mr. DEPUTY SPEKER.—I shall put the Demands to the vote of the House. The question is :

> " That the respective sums not exceeding the amounts mentioned be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1970 in respect of Demand Nos. 17 and 37."

The motion was adopted.

As directed by the chair the motion for Demands for Grants adopted by the House are reproduced below :—

DEMAND NO. 17.—EDUCATION.

28. Education.

Minister for Education.—Sir, on the recommendation of the Govenor, I beg to move :

> " That a sum not exceeding Rs. 46,17,90,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1970, in respect of ' Education ' ."

DEMAND NO. 37.—STATIONERY AND PRINTING.

68. Stationery and Printing.

Minister for Education.—Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move :

> " That a sum not exceeding Rs. 1,17,60,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in

course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1970, in respect of 'Stationery and Printing'."

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The House now stands adjourned to meet tomorrow at 1 P.M.

The House adjourned at Thirty-Five Minutes past Eight of the Clock to meet again at One of the Clock on Wednesday the 12th March 1969.

WD 12645—GPB—600—9-7-1969